

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Друга, вища

Навчити ученого

СТОР. 7

Завдання на вчора

Про користь читання старих газет

СТОР. 10—11

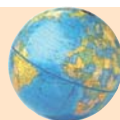
Вісті з Олімпіади

Узято золоту вагу

СТОР. 14

№ 144 (5394) СЕРЕДА, 8 СЕРПНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Підвищення стипендій дасть змогу сконцентруватися на книжках, а не на підробітках

У комітетах Верховної Ради

Щойно до Комітету Верховної Ради з питань науки і освіти надійде законопроект про вищу освіту, його буде негайно розглянуто і передано до сесійної зали. Таку думку висловив голова комітету Максим Луцький (ПР). «Якщо всі висновки міністерств і відомств надійдуть відповідно до доручення Прем'єр-міністра, то це буде зроблено найближчим часом... Було б добре це зробити ще в нинішньому скликанні», — **цитує його слова прес-служба партії.**

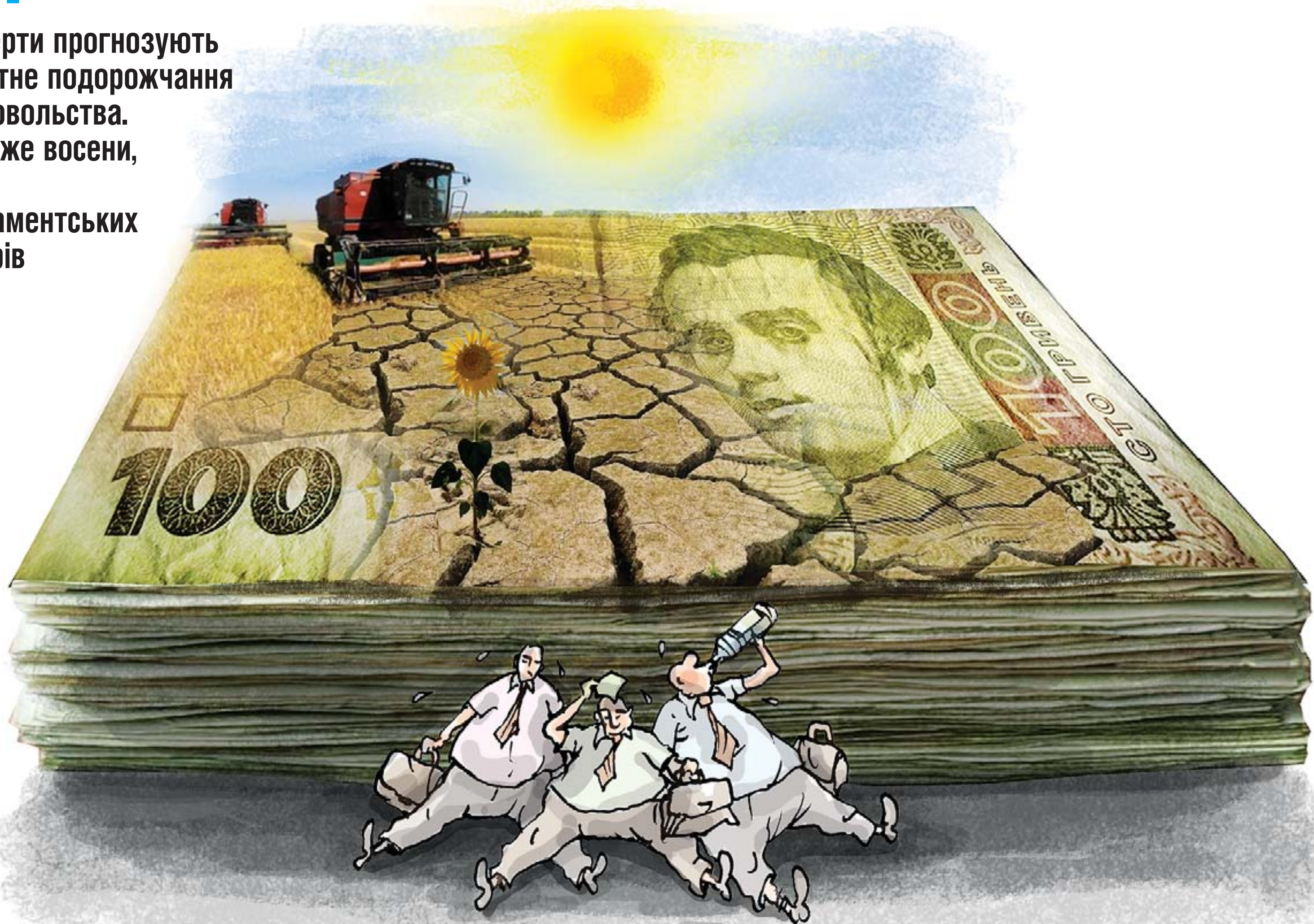
СТОР. 2

У соціальних дільничних є кадровий резерв

У Кам'янці-Подільському стали до роботи 32 нові соціальні працівники Центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді (СССДМ). Із 62 кандидатів, які подали заяви, їх відбирали за участю заступника міського голови Василя Сукача та заступника директора Хмельницького обласного центру СССДМ Наталії Мельник. Решта претендентів стали кадровим резервом. Прийняті на роботу пройшли спеціальний курс навчання щодо виявлення, оцінки потреб, надання соціальних послуг та здійснення соціального супроводу сімей, які перебувають у складних життєвих обставинах. У кожного з новачків у місті є своя дільниця, за яку він відповідає, тож їх тепер називають «соціальними дільничними», **передає наш власкор Віра ШПИЛЬОВА.**

Ціни «спеклися»...

Експерти прогнозують відчутне подорожчання продовольства. Але вже восени, після парламентських виборів

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

«Наслідки спеки для економіки України», — такою була тема прес-конференції за участі спеціалістів, які намагалися спрогнозувати, що нас, покупців, очікує в магазинах у недалекому майбутньому. Хоча не треба бути великим експертом, щоб зрозуміти: на продовольчі товари цінники змінюватимуться у бік зростання. Варто лише проглянути інформацію з хлібних ланів, де через холодну зиму та спеку країна, порівняно з минулим роком, суттєво недобере зерна. Питання в тому, коли очікувати цього значного підвищення, на скільки й на які товари?

На думку в. о. керівника «Німецько-українського аграрного діалогу» Олега Нів'євського, підвищення цін на зернові — причому по всьому світу (бо спека — вона не тільки в Україні, вона і в США, і в інших державах) — лише початок ланцюгової реакції. Цьогорічний врожай колосових у нас менший, ніж очікувався ще три місяці тому, відповідно й ціни — значно вищі, ніж на початок минулого сезону хлібозбирання. Здорожчання зерна потягне за собою угору інші ціни — на м'ясо, молоко, продукти, де зерно використовується як ресурс. Тобто потрібно очікувати зростання цін на продовольство. На скільки — точно поки що порахувати важко. Але 10-відсоткове підвищення цін на зернові культури може спровокувати 3 відсотки зростання у цілому по продуктовому кошику.

СТОР. 3

Я ВАМ ПИШУ...

Алчевськ без україномовної преси

Набридло чути по ТБ, читати в ЗМІ твердження політиків про те, що прийнятий закон про мови «не утискає українську мову». Відрядіть свого журналіста в наше місто, щоб він переконався в тому, що з газетних кіосків зникли всі видання українською мовою, замість цього в них з'явилася «окупаційна» преса з Москви.

У нас навіть кіоски перейменовані на «радянський» штанг — тепер вони називаються «Союзпечать».

Стефан РОМАНЕНКО, ветеран і інвалід праці, дитина війни, 77 років.

ПОДІЇ

Сімферополю відключили телевізори

За інформацією державного підприємства «Радіотелевізійний передавальний центр АРК» у Сімферополі до 10 серпня включно заплановано тимчасове припинення трансляції телепрограм з 05.00 до 18.00. ДП РТЦП приносить свої вибачення у зв'язку з неможливістю переглядy телепрограм у зазначений час, **повідомляє прес-центр Сімферопольської міської ради.**

Народного мера вирішили увічнити у бронзі

Завершився конкурс робіт на кращу скульптуру колишньому міському голові Запоріжжя Олександру Поляку. На жаль, великої активності городяни не виявили, у виставковій залі місцевої організації Національної спілки художників України побувало близько двохсот відвідувачів. Однак більша частина своєрідного громадського журі зупинилася на роботі, де О. Поляк ніби спускається сходами міської ради.

Бронзовий монумент з п'єдесталом (заввишки у 3,5 метра) коштуватиме понад 800 тисяч гривень. Його відкриття заплановано на 22 лютого 2013 року — 10-ту річницю з дня смерті народного мера, як називали Олександра Поляка городяни, **передає наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

На батьківщині Гоголя виховуватимуть чемпіонів

«Зоря» — так називається сучасний спортивний комплекс, який відкрили у селищі Голеве Шишацького району. На церемонії відкриття було не лише високе керівництво з Києва та Полтави, а й чемпіон XXII Олімпійських ігор у Москві кременчуканин Володимир Кисельов — поки що єдиний представник області, який удостоївся цього звання за останні 30 років.

Відкриття комплексу приурочили до фіналу обласного футбольного турніру — «Шишацький кубок-2012». Численних глядачів додала дійству і концертна програма: гоголівців та гостей селища вітали Оксана Білозір, квартет «Гетьман» та інші відомі виконавці, **інформує наш власкор Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

КОРОТКО

■ Державна ветеринарна і фітосанітарна служба заборонила ввезення в Україну замороженої свинини виробництва компанії SADIA SA SIF 1 (Бразилія) та молочної продукції ВАТ «Беллакт» (Білорусь), **повідомляє прес-служба Держветфітослужби.**

■ Україна та Світовий банк готуються укласти нову угоду щодо підтримки розвитку вітчизняної дорожньої галузі, за проектом якої заплановано залучити позику СБ у 450 млн. дол. на капітальний ремонт автомобільної дороги Лубни—Полтава (орієнтовно 108 км), **передає прес-служба Міністерства інфраструктури.**

■ На Харківщині збільшилася кількість кліщів, що переносять збудників хвороби Лайма та заражають людей при укусі, **попереджає прес-служба Харківської обласної санітарно-епідеміологічної станції.**

Фонд держмайна України з початку року спрямував до держбюджету близько 6,3 млрд. грн. *(прес-служба ФДМУ)*

Підвищення стипендій дасть змогу сконцентруватися на книжках, а не на підробітках

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Водночас, коментуючи підвищення мінімальних стипендій для учнів ПТУ, вишів, а також стипендій для дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, з 1 вересня 2012 року, М. Луцький зазначив, що це свідчить про продовження реалізації соціальних ініціатив Президента.

«Можна тільки підтримати зусилля влади, її кроки з підвищення соціальних стандартів особливо для молоді, студентів. Це дасть їм змогу сконцентруватися на здобутті освіти, а не на підробітках. Звичайно, це не ті розміри, яких ми прагнемо. Але в рамках своїх можливостей ми це вже реалізуємо», — сказав народний депутат.

За словами парламентарія, після ухвалення закону про вищу освіту рівень стипендії зросте до рівня прожиткового мінімуму. «Це також свідчить про те, що ми не на словах, а реальними справами виконуємо свої передвиборні обіцянки», — підкреслив М. Луцький.

ЦИФРА

Відповідно до плану роботи комітету на період одинадцятої сесії шостого скликання на розгляді комітету перебуває 45 законопроектів, під час підготовки яких комітет вважається головним, зокрема й 20 законопроектів, пов'язаних з освітою.

Реєстрація кандидатів у народні депутати триває

ВИБОРИ-2012

Центральна виборча комісія на своєму засіданні зареєструвала 44 кандидати у народні депутати, висунутих 15 політичними партіями в одномандатних виборчих округах. Зокрема, Українська Народна Партія, Народний Рух України, Молодіжна партія України, Партія вільних демократів, «Партія Народний порядок», Всеукраїнська партія трудящих, «Народна ініціатива», «Народна партія вкладників та соціального захисту», Політична партія малого і середнього бізнесу України, «Правда», «Молодь до ВЛАДИ», «Громадянська солідарність», «Інтернет-партія України», «Солідарність жінок України», «БРАТСТВО».

Водночас, **як повідомили у відділі взаємодії із засобами масової інформації секретаріату ЦВК**, було зареєстровано також 183 кандидати у народні депутати, які балотуються в одномандатних виборчих округах у порядку самовисування.

Крім того, розглянувши відповідні документи, ЦВК встановила, що на день подання заяви політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина» про реєстрацію кандидатів у народні депутати у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі низка кандидатів не подали до комісії відповідні заяви. Відтак, ЦВК прийняла рішення вважати цих осіб виключеними з виборчого списку кандидатів у народні депутати від політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина». У реєстрації відмовлено також деяким мажоритарним кандидатам, оскільки подані ними документи не відповідали вимогам виборчого законодавства.

Водночас, розглянувши клопотання Всеукраїнської громадської організації «Комітет виборців України» та додані до нього документи, комісія надала їй дозвіл мати офіційних спостерігачів під час виборів народних депутатів 28 жовтня 2012 року.

На завершення комісія ухвалила рішення, відповідно до якого у бюджеті на наступний рік пропонується передбачити понад 51 мільйон гривень на проведення місцевих виборів, зокрема, Київради та київського міського голови. Понад 20 мільйонів — на функціонування реєстру виборців і 44 мільйони — на вибори народних депутатів. Остання цифра мотивована тим, що перегони до парламенту за мажоритарними округами можуть бути визнані недійсними. Тож доведеться проводити перевибори.

Участь у перегонах візьме не більше десяти партій

За багатомандатним округом участь у виборах до Верховної Ради візьме не більше 10 політичних сил. Таке припущення зробив заступник голови Центральної виборчої комісії Андрій Магера.

«Нині для участі у перегонах за багатомандатним округом подали заяви шість партій. Якщо раніше я прогнозував, що всього за партійним списком братиме участь у виборах близько 15 осередків, то цей прогноз уже не виправдався, і тепер можна припустити, що їх буде не більш як 10», — сказав він.

Заступник голови ЦВК зазначив, що велика кількість політсил подають заяви на участь від них тільки одного кандидата в одному мажоритарному окрузі. Це, на думку А. Магери, необхідно для таких осередків через те, що навіть при висуванні одного кандидата вони вже є суб'єктами виборчого процесу й можуть подавати заяви на включення своїх кандидатів в окружні виборчі комісії. Фактично більшість таких партій, переконаний він, є технічними.

Члени ЦВК Тамара Астахова, Михайло Охендовський, заступник голови ЦВК Андрій Магера.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Два завдання для «Свободи»

Партія «Всеукраїнське об'єднання «Свобода» подала на реєстрацію в ЦВК свою передвиборну програму, а також документи кандидатів у народні депутати, включених до виборчого списку «Свободи» і висунутих за мажоритарними округами.

Першу п'ятірку виборчого списку ВО «Свобода» представляють: лідер партії Олег Тягнибок, його заступник, депутат Київської обласної ради, народний артист України, актор Богдан Бенюк, депутат Київської облради Андрій Мохник, голова Сумської обласної організації партії Ігор Мірошниченко, а також професор Київського національного університету імені Шевченка Олександр Шевченко.

У затвердженій XXIV з'їздом ВО «Свобода» передвиборній програмі зазначається, зокрема, що головною метою Всеукраїнського об'єднання «Свобода» є побудова могутньої української держави на засадах соціальної та національної справедливості. Для досягнення цієї мети необхідно виконати два завдання. По-перше, законними методами усунути владний режим, ліквідувати наслідки його правління та не допустити реваншу олігархічної диктатури. По-друге, втілити в життя чіткий план всеосяжних докорінних перетворень у державі за принципом: «Своя влада — Своя власність — Своя гідність».

Третина не визначилася за кого голосувати

Центр зовнішньополітичних досліджень ОПАД провів опитування серед громадян віком від 18 до 35 років на предмет виборчих симпатій української молоді. Відповідно до результатів опитування, 28% громадян не визначилися зі своїм вибором. Серед політичних симпатій молодих виборців перше місце посідає партія «УДАР» Віталія Кличка — 18%. Потім ідуть Партія регіонів і «Батьківщина». В них — 16 і 14,5% відповідно. ВО «Свобода» — 13,2%, «Україно, вперед!» — 2,4%. Водночас комуністів готові підтримати лише 2,1%, «Нашу Україна» — 1,6%, решту партій — 4,2%. Опитування тривало з 26 липня по 1 серпня в 25 областях України, м. Києві та Севастополі. Загалом було опитано 2040 осіб. Статистична похибка становить не більш як 3%.

Тарас Чорновіл змагатиметься з правозахисницею Тетяною Монтян

Центральна виборча комісія зареєструвала народного депутата Тараса Чорновола (позафракційний) як самовисуванця за мажоритарним округом у Києві на чергових виборах до Верховної Ради. Чинний депутат змагатиметься у 212-му окрузі з правозахисницею Тетяною Монтян, яка також іде як «самовисуванка». Також як «самовисуванці» у столиці зареєстровані: у 214-му виборчому окрузі — Олесь Довгий, у 215-му — секретар Київради Галина Герега, у 221-му окрузі — Алла Шлапак.

Шляхи боротьби з курінням

З курінням потрібно боротися двома шляхами: заборонити рекламу і підвищити акцизи.

Про це заявив представник Президента у Верховній Раді, народний депутат від фракції Партії регіонів Юрій Мірошниченко, повідомляє його прес-служба.

Парламентарій вважає, що на сьогодні цигарки, як і слабоалкогольні напої, в нашій країні є досить доступними. «Тому їх потрібно не пропагувати, а робити менш доступними, особливо для підлітків. І, безумовно, молодь повинна більше часу приділяти фізичній культурі, заняттям у спортивних секціях, де вона зможе себе реалізувати», — підкреслив Юрій Мірошниченко.

Аграріям — не тільки землю, а й доступний кредит

Держава повинна забезпечити аграріям доступні кредити під невеликі відсотки. Про це заявив лідер комуністів Петро Симоненко.

Компартія України наполягає на тому, щоб держава надавала дешеві кредити під 3—5% річних для селян. «Ми пропонуємо створити державний аграрний банк», — сказав П. Симоненко.

За словами П. Симоненка, земельний пай, яким володіє селянин, не має передаватися в приватну власність.

ЦИТАТА

Петро СИМОНЕНКО:

«Селянин повинен мати право продати свій земельний пай лише в державний земельний фонд, після чого така земля вже не продається, а лише здається в оренду. Крім того, слід формувати паритет у закупівельних цінах на сільгосппродукцію».

Бюлетені друкуватимуть на «Україні» під прискіпливим контролем парламенту

Воєнна Доктрина, прийняття закону щодо регіональних мов, а також ратифікація договору щодо зони вільної торгівлі з країнами СНД стали вагомим внеском нинішнього складу парламенту в зміцнення української державності. Про це на прес-конференції заявив народний депутат Сергій Гриневецький (Народна партія). Крім того, парламентарій повідомив, що є автором або співавтором семи законопроектів, два з яких ухвалила Верховна Рада України.

Коментуючи вірогідність фальсифікацій на майбутніх парламентських виборах, заступник голови Народної партії зауважив, що раніше в жодному законі про вибори не було так чітко виписано захист від фальсифікацій, як нині. Скажімо, за його словами, бюлетені на вибори до Верховної Ради друкують лише на державному підприємстві «Україна». Мало того, нині вони друкуються під контролем комісії, яку створено з усіх фракцій чинного парламенту. «Тобто, якщо є 37 мільйонів виборців, значить, буде 37 мільйонів бюлетенів плюс 0,5 відсотка, а не так, як раніше — невідомо, скільки було резерву», — повідомив він.

Крім того, якщо раніше бюлетені, надруковані на державному підприємстві, надсилалися до територіальних комісій, які власноруч вписували номери дільничних комісій, то тепер номери дільничних комісій друкуються та скріплюються відповідною захисною печаткою.

Сергій Гриневецький також вважає, що лише представництво всіх регіонів у вищому законодавчому органі може збалансувати ситуацію в країні. «Я є прихильником суто мажоритарної системи... Оскільки представник від свого виборчого округу завжди орієнтуватиметься насамперед на позицію виборця, а не політичних партій», — сказав С. Гриневецький.

Підготувала Леся КІХНО.

Пропонується передбачити понад 51 мільйон гривень на проведення місцевих виборів

Ціни «спеклися»...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У такій ситуації можновладцям важко буде стримувати ціни на хліб. Хоча вони з усіх сил намагатимуться це робити. Головне тут, вважає Олег Нів'євський, щоб у владних кабінетах, незважаючи на спеку, не наламали дров, підходили до цього питання з холодною головою. Щоб не намагалися керувати процесом неринковими методами на кшталт експортних квот, експортних податків, регулювання цін. Адже для середнього українця подорожчання паляниці на 10—15 копійок особливої ролі не грає. Тут потрібно адресною допомогою захистити найбідніші верстви населення. Тож саме на незаможних варто звертати увагу, а не регулювати ціни на хлібобулочні вироби для всіх.

На запитання: «Що робити, коли пшениці на експорт йтиме більше, ніж країна може собі дозволити вивезти без шкоди для власної продовольчої безпеки?» виконуючий обов'язки керівника «Німецько-українського аграрного діалогу» зазначив:

— Відверто кажучи, я не очікую, що таке станеться. Усередині ж бо країни також достатній попит є на збіжжя. Залежатиме, яка конкуренція буде на цьому ринку. Якщо й радити щось: з урядом трейдери можуть укласти якусь торгівельну угоду чи меморандум, оцінити попит і пропозицію України — справді, скільки зібрали, скільки потрібно для внутрішнього споживання, скільки йде на експорт. Але це не найкраще, швидше, видимість діяльності уряду. Найліпше рішення — ринок сам усе відрегулює за рахунок цін, попиту і пропозиції.

Від подорожчання цін на зерно Олег Нів'євський вбачає і позитиви, насамперед для сільгоспвиробників. За його словами, якщо аграрії, зокрема, через обмеження з боку влади, не продадуть вигідно врожай — восени просто не зможуть посіяти озимі в достатній кількості.

Розпитувала **Галина КВІТКА.**

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ ЧИТАЙТЕ НА 5-Й СТОР.

ДО РЕЧІ

Прем'єр-міністр Микола Азаров днями, під час відвідин етнофестивалю «Жнива-2012» в Києві, запевнив, що цього року немає передумов для підвищення цін на продукти харчування, зокрема, хліб, молоко, масло.

Якщо секретар сільради не просто діловод

САМОВРЯДУВАННЯ

Пріоритети у кожного свої. Одні коптять небо, живучи для себе, інші активно переймаються інтересами ближнього, піклуються про тих, хто потребує допомоги. Саме до таких і належить секретар Озерської сільської ради Оксана ОДИНЦОВА (на знімку).

2010 року друзі та односельці порадили молодій вчительці «іти в депутати».

Виборці знали: вона не байдужа до проблем села, до людей. Не раз були свідками, як болісно Оксана Миколаївна реагувала на проблеми громади. А їх — хоч греблю гати.

Одна з них — озеро Болитце, яке щезло з очей жителів села Озера протягом останніх років. Саме за князівства попередньої головихи Лариси Кушніренко. Вона тишкомнишком пустила варягів, які мали ту водойму почистити. Ті й «почистили» — спочатку закидали джерело, а згодом і все озеро засипали піском (**на знімку внизу**). Куди дивилися правоохоронці, зокрема, природоохоронна прокуратура — розмова окрема...

Суть в іншому — нинішня сільська влада отримала у спадок від ненаситної пані Лариси (продавала все: і землю, і пасовища, і об'єкти соцкультпобуту) безводне і беземельне село. Нині в багатьох криницях практично зникла вода, громаду позбавлено можливості розбудовувати і свої обійстя і сам населений пункт.

Ось чому два роки тому озеряни чекали виборів. Хотіли, щоб перемогла нова команда порядних людей, серед яких була і Оксана Одинцова.

На їх радість, Кушніренко була позбавлена права лізти у владу на новий строк: за два місяці до виборів її затримали працівники УБОЗу саме в той момент, коли вона брала хабар за продаж землі.

Більшістю голосів тоді обрали Вадима Мартинова, теж учителя. Одним із головних його і депутатів завдань стало викриття злочинів Л. Кушніренко та відшкодування збитків селу.

У громади, якщо говорити конкретно, не залишилось землі для облаштування стадіону, нового кладовища (покійників ховають у два яруси в старих могилах). Мами бідкалися: дитячий садок не вміщує усіх малюків, а його приміщення потребує капітального ремонту. В школі немає спортивного залу. В лісах, попід дорогами назбиралися купи сміття...

Сьогодні люди із задоволенням приходять до сільської ради, в кабінет голови і секретаря. Тут ніколи не образять, як бувало, завжди нададуть допомогу. Оксана Миколаївна, скажімо, зуміла знайти спільну мову з підприємцями села — активними партнерами в усіх гарних починаннях. Де вона навчилася комунікабельності та вмінню завойовувати аудиторію, — запитую Оксану Миколаївну.

— У сільській восьмирічці в мої шкільні роки поряд завжди була наставник Надія Іванівна Ліщук. Мудрий класний керівник, жінка з активною громадською позицією. Саме вона посіяла в моїй душі зерна принциповості та справедливості. І сьогодні вона частий гість у сільраді. Хто, як не колишня вчителька, дасть розумну пораду? Головне на будь-якій посаді — сумлінно працювати та любити людей. Мене односельці просять видати довідки, проконсультувати, радяться, як вирішити проблему... Часто просто приходять поділитись своєю радістю.

Найбільше часу у секретаря йде на підготовку документів, тому грамотність і фаховість — не менш важливо, ніж душевне спілкування із земляками і гостями. Оксана Миколаївна реєструє акти цивільного стану, вчиняє нотаріальні дії, веде роботу військового та паспортного обліку громадян тощо.

Іван ІЛЛЯШ.
Київська область.

Фото **Андрія НЕСТЕРЕНКА.**

СІЛЬРАДОЮ З 2010-ГО:

Облаштовано автобусну зупинку, організовано рух автобусів за маршрутом Озера — Київ; побудовано за допомогою спонсорів дитячий майданчик, відремонтовано дороги. Минулої весни у селі ліквідували багаторічні сміттєзвалища. В громадських місцях встановили урни для збору побутових відходів.

Почали заміну вуличних трансформаторів, підключили до Інтернету комп'ютери сільської бібліотеки і сільради, створюється її власний сайт. У планах нової команди — будівництво бюветів, центрального водогону, стоматологічного кабінету, капітальний ремонт дитячого садка.

Відремонтують школи й дитсадки

За кошти додаткових дотацій із держскарбниці й субвенцій з обласного бюджету

Верховна Рада України ухвалила закон про внесення змін до Держбюджету на 2012 рік, згідно з яким кошти із держскарбниці у сумі майже 5 млн. грн. були розподілені депутатами облради під час останньої сесії.

Зокрема, гроші спрямовано на поліпшення соціальних послуг найвразливішим верствам населення. Кошти отримують ті райони та міста обласного підпорядкування, яким центр виділив перший транш дотації за перевиконання річних розрахункових обсягів податку. Відтак голова ОДА Олександр Ледида підписав відповідне розпорядження. Велика частка фінансів піде на ремонт і реконструкцію шкіл, дитсадків, котелень, гуртожитків, інших об'єктів соціальної сфери практично у всіх адміноди-ницях області.

Левову частку грошей спрямують на потреби медичної галузі. Частину використають на розв'язання ще однієї важливої проблеми — введення садочків та шкіл. Так, 500 тис. грн. цьогоріч використають на будівництво дитсадочка на 75 місць у с. Фанчикове Виноградівського, 300 тис. грн. — для будівництва загальноосвітньої школи у с. Лукове Іршавського районів. Ще 1 млн. 5 тис. грн. — на капремонт та зведення котельні Закарпатського облмуздрамтеатру.

Також за рахунок різних джерел обласного бюджету протягом серпня містам та районам облдержадміністрація спрямує субвенції на загальну суму 10,676 млн. грн.

Василь НИТКА.
Ужгород.

ПРОБЛЕМА

Поділися водою

Херсонська влада намагається залучити «приватників» для створення комунального комфорту

Влада Херсона заповзялася відновити цілодобове водопостачання трьох «спальних» мікрорайонів на околиці обласного центру, про яке його мешканці за тридцять років встигли й забути. Але на шляху до комунального комфорту виникла перешкода: із тих 133 артезіанських свердловин на балансі міськводоканалу, які тільки й качають воду до будинків городян, майже половину пробивали ще за СРСР, і вони потребують ремонту. Протягом минулого та нинішнього років підприємство зуміло відновити десять свердловин, а ще сорок чекають своєї черги, і невідомо, коли дочекаються. Адже з розрахунку 300—350 тисяч гривень на ремонт однієї свердловини, заглибленої на сімдесят і більше (до сотні) метрів під землю, загалом на це необхідно понад 12 мільйонів гривень. А «зайві» гроші на це в муніципальному бюджеті та на рахунку комунального підприємства «Виробниче управління водоканалізаційного господарства Херсона» наразі просто відсутні.

Утім, резерви таки є: директор ВУВКГ Ігор Козаков каже, що за часи хронічних перебоїв з водою, через які потерпало місто, власники приватних садиб та підприємства пробили ще близько 270 власних артезіанських свердловин. Якщо переконати їх відкачувати лишки води до загальноміських мереж з відповідною компенсацією витрат на електроенергію для насосів та експлуатацію обладнання, проблема дефіциту води зникне надовго. Питання тільки в тому, щоб розробити та впровадити механізм взаєморозрахунків у ланцюжку між кінцевим споживачем, постачальником та посередником, що ним у даному випадку є міськводоканал. А це вже — справа міськради.

Багато хто з депутатів органу місцевого самоврядування визнає, що ідея таки вельми перспективна. Але вони сумніваються, що власники приватних свердловин так уже охоче будуть співробітничати з комунальниками навіть для загального добра. Дуже вже багато бюрократичних перешкод задля досягнення мети їм насамперед доведеться подолати.

«Регуляторними актами таке співробітництво не заборонене. А, як відомо, дозволено все, що не забороняється. Та одна справа, якщо людина добуває воду для особистих чи родинних потреб, і зовсім інша, якщо вона робить це ще й з комерційною метою. Тоді з'являється аналогія із вітроелектростанціями: ти можеш поставити «вітрячок» у себе на присадибній ділянці і спокійно споживати самостійно вироблену електроенергію, однак щойно ти починаєш ділитися нею з сусідом, це вже потребує документального оформлення, аби тебе не звинуватили в ухиленні від сплати податків. За будь-яких обставин, реалізація води ВУВКГ задля її перепродажу населенню не може відбуватися без розробки відповідного правового механізму, його попереднього обговорення в комісіях та затвердження на сесії міськради», — упевнений юрист, депутат Херсонської міської ради Віктор Іванушкін.

Для укладання договорів з міськводоканалом від них потрібний буде пакет документів про реєстрацію свердловини та її безпечність, а він у більшості власників неповний, або взагалі відсутній. До того ж дисципліною взаєморозрахунків між КП та приватниками неодмінно забажають поцікавитися всі можливі контролюючі органи — від екологічної та податкової інспекцій до СЕС, СБУ, прокуратури та міліції. Перевірки у нас традиційно закінчуються або штрафами, або вимаганням хабарів, а від такого клопоту городяни в захваті не будуть — доходи від постачання води їх аж ніяк не компенсують, попереджають господарники.

P.S. Нещодавно міська влада вирішила виділити кошти на ремонт ще 14 артезіанських свердловин.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

У Черкаській області протягом першого півріччя 2012 року в усіх сферах економічної діяльності за рахунок різних джерел фінансування створено понад 13,6 тисячі нових робочих місць, або понад 53 відсотки річного завдання, *повідомляє прес–служба Черкаської ОДА*

Волинь цьогоріч отримає понад 12 мільйонів гривень на завершення розпочатих меліоративних робіт. Із них 3 мільйони 628 тисяч спрямують на запобігання підтопленню населених пунктів та сільськогосподарських угідь, *повідомив голова Волинської ОДА Борис КЛІМЧУК*

Там, де колись проектували вертольоти, тепер влаштовують мітинги

Київ, центр міста, вулиця Ярославів Вал. Свого часу тут, у дворі будинку під номером 15, проектував та підняв у повітря свій перший гелікоптер Ігор Сікорський. Згодом увесь світ визнав його геніальним авіаконструктором... Минуло понад сто років, і тепер у тому самому дворі, де колись здійснилась мрія піднятися в небо, небайдужі до своєї історії кияни вимушені влаштовувати акцію протесту. Причина: будинок в якому провів своє дитинство та юність авіаконструктор, тепер на межі знищення.

Про те, що саме у цій будівлі колись жив всесвітньо відомий Ігор Сікорський, сьогодні важко здогадатись. Будинок-примара із вибитими вікнами, крізь які видно напівзруйновані стіни, стоїть без жодних розпізнавальних знаків. Колись на ньому була пам'ятна дошка. Та головне в цьому реченні слово «була».

— Минулого тижня я почув про ситуацію з садибою Сікорських, про те, що вона руйнується. Разом із однодумцями вирішили організувати акцію, щоб привернути увагу громадськості до цієї проблеми, — розповідає учасник учорашнього дійства, голова правління молодіжного руху Києва Арсеній Пушкаренко.

Сьогодні садиба перебуває у власності Міністерства оборони України. Кілька років тому цю будівлю було передано в довгострокову оренду (приблизно на 50 років) Міжнародному благодійному фонду «Музей історії повітроплавання та авіації імені Сікорського». Тоді, переконують організатори акції, представники фонду обіцяли розмістити там музей імені відомого авіаконструктора. Здавалося б, чого ще бажати? Та сталося все не так...

На календарі — 2012-й, а не те, що музею, навіть вікон у будівлі немає. Замість афіш із розкладом роботи — оголошення «обережно, падає цегла». Арсеній Пушкаренко припускає, що в такий спосіб втілюється в життя вже звичний для столиці підступний план забудовників: довести до руйнації історичну будівлю, зрівняти її із землею і натомість поставити висотний офісно-розважально-житловий чи ще якийсь центр.

— Та ми, українці, цього просто не можемо допустити, — каже А. Пушкаренко. — Ця акція — лише початок. Ми зібрали понад сотню підписів на захист садиби і передамо їх голові Київської міської державної адміністрації. Далі — виводитимемо тему на міжнародний рівень. Будемо шукати виходи на американське посольство, яке свого часу висловлювало готовність допомогти у відновленні садиби та облаштуванні там музею.

Небайдужа громадськість пропонує владі такий алгоритм дій з порятунку садиби: по-перше, повернути будівлю в комунальну власність міста. Потім — за бюджетні кошти її відновити. А до організації музею залучити благодійників. От тільки чи реально виконати цей план — питання.

— Захистити садибу може тільки громадськість, — переконаний голова постійної профільної комісії Київради з питань культури та туризму Олександр Бригинець. — Влада не може. І не захоче. Бо якщо навіть згідно із законом будинок можна повернути в державну власність, то чи будуть у держави гроші для того, щоб його ремонтувати...

Між тим, у листопаді минулого року Комітет Верховної Ради України з питань культури та духовності провів виїзне засідання в історичній частині Києва. Тоді було складено цілий перелік пам'яток, які доводяться до знищення. У ньому — і будинок родини Сікорських.

— Ми підготували проект постанови, надіслали листи очільникам столиці... Але жодної конкретної реакції не отримали. Сьогодні до таких делікатних речей, як захист культурної та історичної спадщини, влада не готова, в неї закладені вуха. Єдине, на що вона хоч трішечки реагує, — це громадськість. Та для цього мають піднятися не 10—15 людей, — переконаний голова комітету Володимир Яворівський.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Перлину біля моря отруює невідомий запах

Упродовж місяця в центральній частині Одеси відчувається різкий неприємний запах, від якого сльозяться очі й дере в горлі, з'являється висип на тілі. Попри енергійні заходи державної екологічної інспекції та обласної СЕС, його джерело виявити не вдається.

Як заявила виконувач обов'язків начальника управління екології і розвитку рекреаційних зон Одеської міськради Валентина Дацюк, в межах санітарно-захисної зони ВАТ «Одесанафтопродукт» було зафіксовано перевищення допустимої концентрації вуглеводнів у 5,3 разу.

Головний державний санітарний лікар області Людмила Засипко повідомила, що фахівців обласної СЕС не допускають на об'єкти нафтохімічної галузі, що можуть виявитися джерелами запаху. Хоча облдержадміністрація ухвалила рішення щодо проведення перевірок на підприємствах «Лукойл-Одеса», «Синтез-Ойл», «Ексімнафтопродукт» і «Одесанафтопродукт».

Заступник голови ОДА Валерій Матковський уже заявив: якщо власники почнуть перешкоджати допуску інспекції, то буде дано команду залізничним станціям, морським портам припинити відвантаження готової продукції таким підприємствам.

А тим часом Одеса продовжує задихатися. За нинішньої спеки в місті практично неможливо дихати.

Вл. інф.

Шахрай–нелегал «кинув» біженців

Спритний, нахабний і ласий до грошей нелегал, який влаштувався на промтоварному ринку «7-й кілометр» зміг задурити голови іноземцям, що отримали офіційний статус біженців. Зібравши 18 000 доларів з людей, які хотіли нелегально перетнути держкордон України і планували облаштуватися в Європі, шахрай розробив унікальну схему обману.

Спочатку він зненацька віддав їм зібрані кошти, мотивуючи свій вчинок так: «зранку — перехід кордону, а ввечері — гроші». Насправді аферист повернув фальшиві долари. Після цього він з групою іноземців вирушив у дорогу. В Миколаївській області шахрай за допомогою спільників імітував «переслідування» біженців прикордонниками. Потім оголосив, що до кордону вже рукою подати, мовляв, нехай перебираються на суміжну сторону самотужки.

Побачивши, що їх кинули, біженці звернулися в міліцію. Одеські правоохоронці через кілька годин затримали афериста.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

ФОТОФАКТ

В Одесі відкрили виставку «Істина, доброта, терпіння». В експозицію включено репродукції 18 художників з США, Канади, Австрії, Таїланду та Китаю.

Фото Андрія НОВАКА (Укрінформ).

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

До суду за пам'ятник вождю

Київський апеляційний адміністративний суд зобов'язав Черкаський міськвиконком відновити на Соборній площі обласного центру пам'ятник Ульянову—Леніну, демонтований у листопаді 2008 року.

Міський голова Сергій Одарич заявив, що на «маразматичне» рішення суду першої інстанції влада Черкас подасть касацію до Вищого адмінсуду України.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Водій автобуса заснув за кермом

Автобус з росіянами з'їхав у кювет. Сталося це на трасі Одеса—Новоазовськ (відомішої під назвою Одеса—Ростов—Баку) у Приазовському районі Запорізької області. Приблизно о 9.30 вихідного дня, водій автобуса заснув за кермом, виїхав на зустрічну смугу і з'їхав у кювет. Серйозно постраждав один громадянин Росії, його госпіталізовано з черепно-мозковою травмою і переломами до реанімаційного відділення Приазовської центральної районної лікарні. Зазначимо, що пасажири автобуса — російські туристи, які поверталися з відпочинку додому.

Варто нагадати, що 18 липня у Вільнянському районі Запорізької області теж з'їхав у кювет і перекинувся автобус Донецьк—Прага. Тоді причиною катастрофи (загинула жінка, ще семеро — травмовані), як стверджують, став ноутбук. Він упав на підлогу, а водій нахилився, щоб його підняти і необережно повернув кермо вбік...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запорізька область.

ЦИФРА

3 мільйони гривень

Саме на таку суму прокуратура Івано-Франківської області подала позов в інтересах ПАТ «Івано-Франківськгаз», у статутному фонді якого частка державного майна складає 50 відсотків, проти комунального підприємства «Житлотеплосервіс-1» з Коломиї. Йдеться про стягнення заборгованості за спожитий природний газ. Три мільйони набігло внаслідок не повністю проведеної оплати за отриманий газ протягом січня—травня 2012 року. Господарський суд Івано-Франківської області відкрив провадження за позовом прокуратури області.

Дарина НАЗАРЧУК.

Платять до тисячі гривень за теля

На бюджетну дотацію (загалом понад 1,9 млн. гривень) за утримання телят претендують майже 5 тисяч селян Рівненщини. Вони утримують 5332 голови молодої рогатої худоби у своїх господарствах. Нині в області вже ідентифікували 77 відсотків молодняку, а це — головна передумова для отримання дотації. Нагадаємо: на грошову підтримку претендують селяни, що утримують телят: від 3 до 5 місяців (таким господарям виплачують 250 гривень за голову), від 6 до 8 місяців (по 500 гривень), до року (750 гривень). Відповідно до внесених до постанови Кабміну змін найбільше платитимуть власникам молодняку, якому від 12 до 15 місяців, — по 1000 гривень.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Підняли столітній якір

Під час обстеження морського дна на шляху руху прогулянкових катерів у районі міста Іллічівськ було знайдено невизначене скупчення металу. Аквалангісти провели розвідку і з'ясували, що невідомий об'єкт — це якір. Щоб його підняти, було створено науково-виробничу групу. Якір витягли за допомогою буксирів і кранів Іллічівського морського торговельного порту. На суші виявилося, що деталі 160 років, вона належить до категорії «адміралтейських якорів». Довжина якоря — 4 метри, ширина — 3, а важить він 5 тонн. Ухвалено рішення розмістити якір на оглядовому майданчику нових міських сходів Іллічівська, які ведуть до моря.

Вл. інф.

На Дніпропетровщині на розвиток театрів виділено 60 млн. гривень (прес-служба Дніпропетровської ОДА)

ФОТОФАКТ

Голова КМДА Олександр Попов привітав студентку другого курсу Київської муніципальної академії естрадного та циркового мистецтва Марічку Яремчук з виступом на пісенному конкурсі «Нова хвиля» в Юрмалі, де вона посіла третє місце.

Фото
Павла БАГМУТА
(Укрінформ).

Додому з відпочинку не повернувся

25-річний юнак, громадянин Росії, разом із друзями кілька днів відпочивав на Миколаївщині у Коблевому. Коли взяли квитки у зворотний бік, з'ясувалося, що до від'їзду у хлопців залишилося чотири години. Вони вирішили посидіти у барі за кухлем пива. Потім комусь із них спало на думку замовити таксі, і перед дорогою заїхати освіжитися в Інгулі у районі Аляудського мосту. Там двоє пішли стрибати із мосту. Цей перший стрибок для одного із них виявився останнім. На пошук тіла юнака друзі викликали водолазів загону гірничорятувальників.

Вл. інф.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...освітлюють місто

КП «Міськсвітло» Житомирської міськради закупило матеріали й почало замінювати лампи розжарювання на світлодіодні ліхтарі. Це результат співпраці з Північною екологічною фінансовою корпорацією НЕФКО. Для втілення проекту «Підвищення енергоефективності об'єктів комунальної та бюджетної сфери Житомира» вже надійшло 102 тисяч євро — перша з трьох «порцій». На ці кошти також ремонтуватимуть дитсадок №21. Як стверджують у міськраді, Житомир — перше українське місто, що отримало позику від НЕФКО для енергоефективного проекту. Це стало можливим після відвідання Швеції міським головою в складі делегації Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України в жовтні минулого року.

Олексій КАВУН.
Житомир.

...риба задихається без кисню

Факти масової загибелі риби зафіксовано у двох водоймах Вінниччини — на Сутиському водосховищі Тиврівського району, а також на Вишенському озері на околиці Вінниці.

Дослідження у Вінницькій регіональній лабораторії ветеринарної медицини засвідчили відсутність в організмі мертвих риб збудників інфекційних та інвазійних хвороб, хлорорганічних і фосфорорганічних сполук. Причина загибелі — «асфіксія невідомої етіології», йдеться у висновках експертів.

У Державному управлінні охорони використання і відтворення водних живих ресурсів та регулювання рибальства у Вінницькій області припускають, що до загибелі риби призвела спека. Температура води у названих водоймах сягає 26 градусів і вище. Через це знизився рівень розчиненого у воді кисню. Риба задихається без нього. Гранично допустимих перевищень концентрації хімічних речовин у водоймах не встановлено, уточнюють фахівці управління Держрибохорони.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

...у Миколаєві розвивають баскетбол

На базі місцевого спортивного клубу «Надія» заснували обласну літню школу для юних спортсменів. Здібних школярів зібрав президент баскетбольного клубу «Миколаїв», депутат обласної ради, начальник управління у справах сім'ї та молоді ОДА Микола Жук.

17 хлопців із 9 районів області та одного підлітка з Херсонщини тренують професійні тренери Леонід Шиманський та Сергій Петренко. За словами Миколи Жука, літня школа має всі шанси стати постійною. Це дозволить популяризувати спорт і готувати поповнення для баскетбольного клубу, відбираючи талановиту молодь ще з учнівської парти. Напружені щоденні тренування поєднуються з відпочинком. Юнаки вже побували на екскурсіях у музеях міста, зоопарку, спортивно-плавальному комплексі «Водолій». У найближчих планах Миколи Жука — зібрати з усієї області вчителів фізкультури, які ведуть секції з баскетболу, щоб тренери клубу «Миколаїв» провели тренінги і для них.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

...відомий тренер став заслуженим

Голова Закарпатської облдержадміністрації Олександр Ледида вручив відомому тренеру з дитячого футболу Олександрові Філіпу відзнаку та посвідчення «Заслуженого працівника фізичної культури і спорту України». За півстоліття він виховав цілу плеяду знаних майстрів шкіряного м'яча. Це Владислав Микуляк, Михайло Кополовець, Матвій Бобаль, Юрій Чонка та багато інших талановитих гравців.

Олександр Філіп запевнив, що, попри поважний вік, залишати улюблену справу поки що не збирається.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Хотіли нажитися на хлібі

«Хліб коштуватиме долар?» Із таким заголовком вийшов номер однієї з місцевих газет у Кам'янці-Подільському. Видання розкупили в один момент, люди завжди хочуть знати, що буде завтра. Тривога журналістів небезпідставна, бо наразі й хлібопекарі говорять про це ж, і аграрії найбільших житниць країни — півдня та сходу — заявляють про неврожай. «Після виборів стримування в зростанні ціни не буде», — бідкаються люди. Ці настрої намагається змінити влада: мовляв, немає підстав для такого стрибка в ціні основного продукту українського столу.

На Хмельниччині, однак, прецедент із подорожчанням щойно мав місце: одне з товариств підняло вартість своїх буханців на 15—20 відсотків. Споживачі в один голос нарікають: це несправедливо! Пенсіонери тут же обговорюють підняття пенсій — в декого вони зросли всього на одну гривню... Окремим виробникам на руку загальна тривога. Під шумок можна й заробити. Наразі Хмельницьке територіальне відділення Антимонопольного комітету розпочало розгляд справи щодо ТОВ «С-ХОЛДИНГ», яке вдалося до підвищення цін на хліб. Стверджується, що дії товариства, які полягають у відшкодуванні транспортних витрат на доставку хлібобулочних виробів у місті Хмельницькому, містять ознаки зловживання монопольним (домінуючим) становищем.

Розпорядженням Хмельницької облдержадміністрації від 29 квітня 2011 року №174/2011-р «Про запровадження державного регулювання ціноутворення на окремі продовольчі товари» для підприємств області незалежно від форми власності встановлено на хліб граничні торгівельні надбавки до оптової ціни виробника в розмірі 10 відсотків. Транспортні витрати з доставки товару в міжміському сполученні включаються понад установлений рівень торгівельної надбавки.

Міжміськими вважаються перевезення, які виконуються за межі міста (іншого населеного пункту) на відстань більш як 50 кілометрів. Відповідно транспортні витрати з доставки товару повинні включатися до вартості хліба та хлібобулочних виробів лише у випадках, коли продукція перевозиться за межі міста на відстань понад 50 кілометрів. Для доставки виробленої продукції ТОВ «С-ХОЛДИНГ» використовує власний транспорт. Маршрут розвозки хлібобулочних виробів коливається від 54 до 587 кілометрів, у середньому — 219 кілометрів. Водночас на доставку у Хмельницькому ТОВ «С-ХОЛДИНГ» встановило транспортні витрати — 6,2 відсотка, а для фірмової торгівлі — 5,5 відсотка. Ці відсотки транспортних витрат застосовуються понад вартість продукції, яка постачається товариством власним транспортом для покупця (замовника) хлібобулочних виробів.

Ось як прокоментували цю ситуацію у відділенні: «Відповідно до Закону України «Про захист економічної конкуренції» монопольним (домінуючим) вважається становище суб'єкта господарювання, частка якого на ринку товару перевищує 35 відсотків, якщо він не доведе, що зазнає значної конкуренції. Упродовж 2011 року ТОВ «С-ХОЛДИНГ» займало монопольне (домінуюче) становище на ринку хліба та хлібобулочних виробів у територіальних межах Хмельницької області з часткою 40,4 відсотка. Користуючись монопольним (домінуючим) становищем, ТОВ «С-ХОЛДИНГ» застосовувало такий підхід до формування кінцевої вартості хліба та хлібобулочних виробів, що не відповідає вимогам розпорядженням Хмельницької обласної державної адміністрації і призводить до необґрунтованого стягнення зі споживачів (покупців, замовників) відшкодування транспортних витрат на доставку хліба та хлібобулочних виробів у місті Хмельницькому та може призвести до обмеження їхніх прав».

Отже, сьогодні споживачів головного продукту обіцяють захистити...

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

ФОТОФАКТ

Днями у Луцьку закінчився V Всеукраїнський фестиваль української альтернативної музики «Бандерштат». Цього року він був присвячений 70-річчю створення УПА. Учасники зустрічалися з ветеранами, реконструювали бій і виклали своїми тілами абревіатуру УПА.

Фото
Петра КРИВОШИЯ
/УНІАН.

І в бочках, і в каністрах, і в пляшках...

Працівниками управління Державної служби боротьби з економічною злочинністю (ДСБЕЗ) ГУМВС України в Одеській області припинено діяльність 22—річного зловмисника. Молодий «бізнесмен» привіз до Одеси 3 000 літрів горілки, яку намагався продати за 6 тисяч доларів. Оперативники згорнули виробництво й 51—річної місцевої «бізнес-леді», яка незаконно виготовляла горілку у власному помешканні, а потім реалізовувала її в пластикових пляшках за ціною 30 гривень за літр. Під час обшуку вилучено 1200 літрів фальсифікату, що зберігався в бочках, каністрах та 300 пластикових пляшках. В обох випадках експерти встановили, що вилучений алкоголь не відповідає вимогам стандарту.

А мешканець Чернігова організував своє незаконне виробництво в гаражі. Правоохоронці вилучили в нього понад 700 пляшок горілчаних виробів з етикетками різних торгових марок, 550 літрів спирту, 900 акцизних марок тощо. За такий бізнес усім підпільникам доведеться відповідати за ст. 204 Кримінального кодексу України. Триває слідство.

Дмитро ЛЮБЧЕНКО.

На знімку: частина «добра», вилученого в підпільників.

Фото надано
прес-службою ДСБЕЗ
МВС України.

На Чернігівщині видано сім кредитів здешевленої іпотеки на загальну суму 1 мільйон 300 тисяч гривень (прес-служба Чернігівської ОДА)

Стипендії студентам підвищуються з 1 вересня. До цього часу всі, хто має на це право, отримуватимуть «старі» стипендії, тобто аналогічні виплатам упродовж усього попереднього навчального року, *повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю секретаріату КМУ*

Цього року в усіх категоріях господарств посаджено 1,432 мільйона га картоплі. Це дасть змогу зібрати врожай на рівні минулого року — близько 23 мільйонів тонн, *повідомив заступник міністра аграрної політики та продовольства Олександр Сень*

Знову про мову

Чому ігноруються висновки російських експертів

Відомо, що в процесі прийняття законопроекту 9073 «Про засади державної мовної політики» проігноровано рекомендації українських експертів. А також і багатьох російських експертів, які використовують положення Європейської хартії регіональних мов або мов меншин для захисту національних інтересів Росії. Наші лобісти законопроекту 9073 часто закликають брати приклад з росіян, але тут самі діють зовсім не так, як колеги з Росії!

4 липня 2012 р. Учасник мітингу біля Українського дому.

РФ підписала Хартію ще в травні 2001 р. і зобов'язалася через рік ратифікувати її, але й досі цього не зробила. Державна Росії, Міністерство регіонального розвитку РФ, науковці та експерти вивчають європейський досвід, наголошуючи, що треба обов'язково врахувати «можливість появи нових конфліктів», які можуть виникнути в процесі імплементації Хартії. Російські депутати, урядовці та експерти обстоюють національні інтереси своєї держави й підкреслюють, що в країнах зі «складною мовною ситуацією є небезпека появи мовних конфліктів і навіть так званих шкільних війн, що виникають у ході «експансії» мов, оголошених державними, на інші мовні спільноти». Саме такі побоювання не дозволили ратифікувати Хартію Молдові та країнам Балтії. Російські науковці зазначають, що «деякі лідери, які заробили свій політичний капітал на «національному питанні» в 1990-ті роки і встигли його розтратити, сьогодні готові використовувати ратифікацію Хартії для отримання нових політичних дивідендів. Але іронія в тому, що Хартія була спеціально розроблена з метою зменшити ризики, що загрожують національній єдності. Проте в Україні, підкреслюють російські науковці, «Хартія зіграла зовсім іншу роль». Вони побоюються, щоб Хартія «не зіграла аналогічну роль у Росії», і пропонують «ретельно зважити можливі конфліктні наслідки її ратифікації».

Про що ж дбають російські експерти? Їхня позиція — на офіційних сайтах уряду і Держдуми РФ, у матеріалах круглого столу на тему: «Європейська мовна Хартія і Росія» (журнал «Этнографическое обозрение». — 2010, № 4. — С. 92—140).

Російські експерти зазначають, що:

1. Імплементація Хартії може «привести до зростання сепаратистських настроїв» і розділення етнічних груп РФ за етнолінгвістичним принципом і «стати інструментом, що здійснює дестабілізуючий вплив на етнополітичну ситуацію в Росії».

2. Кожна країна при ратифікації Хартії повинна сама визначити, які з мов меншин треба включити в ратифікаційний список, а також перелік заходів, що є реальними для реалізації. Це дозволяє враховувати реальний стан кожної мови меншин. Адже Хартія не спрямована на захист діалектів офіційних (державних) мов та мов недавніх мігрантів. А захист регіональних мов або мов меншин не повинен здійснюватися на шкоду офіційним (державним) мовам і не відміняє обов'язкової необхідності вивчення офіційної (державної) мови. Хартія належить «до документів обов'язків, а не до документів, що гарантують дотримання прав, оскільки держави-учасники приймають на себе за вибором систему пунктів (параграфів Хартії) для захисту недомінуючих або менш використовуваних мов, на яких говорять громадяни цих держав». При цьому «кожна з недомінуючих мов отримує власну модель або версію захисту». Проблеми з ратифікацією Хартії в багатьох країнах пов'язані й з існуючими в них політико-економічними труднощами й з передісторією взаємовідносин титульних націй з іншими народами на теренах тієї ж держави. Як от країни Балтії категорично відмовляються від ратифікації Хартії, посилаючись на недавнє походження деяких мовних меншин, зокрема, російської.

3. Європейський досвід демонструє різні форми можливої ратифікації: **а) заява про приєднання; б) ратифікація з особливими застереженнями; в) заява про вузько-територіальне застосування Хартії; г) ратифікація з повідомленням про визнання, але не застосування; д) ратифікація без виділення жодної мови.** Багато держав не ратифікували Хартію (Албанія, Андорра, Бельгія, Болгарія, Греція, Грузія, Естонія, Ірландія, Латвія, Литва, Монако, Португалія, Сан-Марино, Туреччина, Франція). Деякі положення Хартії мають лише рекомендаційний характер. При ратифікації Хартії треба керуватися не політичними, а лінгвістичними критеріями (цей принцип ігнорують українські урядовці й депутати). Саме через це російські науковці не розводять русинську і українську мови (як це зробила Верховна Рада України в законопроекті 9073), а стверджують, що українська мова включає в себе лемківський і русинський діалекти. Це правильний висновок, адже Хартія не спрямовується на захист діалектів державних мов, а захищає мови, що мають суттєві відмінності від державної мови.

4. У Хартії йдеться про: **а) «регіональні мови» (тобто мови, які традиційно використовуються на теренах держави автохтонними або корінними народами) та б) «мови меншин» (маються на увазі меншини, мови яких є домінуючими в інших державах).** За цією класифікацією в Україні регіональними мовами повинні вважатися кримськотатарська, караїмська, кримчацька та гагаузька, а мовами національних меншин — ті мови, які є офіційними (державними) у відповідних країнах світу (в Білорусії, Болгарії, Вірменії, Греції, Молдові, Німеччині, Польщі, Росії, Румунії, Словаччині, Угорщині тощо). Отже, за цією класифікацією в Україні в групу регіональних мов не можна включати російську мову, бо вона є державною в РФ і (одночасно) мовою російської національної меншини в Україні. Так само і в Росії не можна включати в групу регіональних мов, наприклад, українську мову, бо вона є державною в Україні та (одночасно) мовою української національної меншини в РФ. Враховуючи це, російські урядовці й уклали перелік корінних малочисленних народів РФ (їх усього 47), мови яких треба захищати в першу чергу. В Хартії також вказується, що регіональні мови мають суттєво відрізнятися від офіційної (державної) мови. Отже, оскільки українська мова входить у підгрупу східнослов'янських мов, а східнослов'янські держави є сусідніми, то інші східнослов'янські мови (білоруська і російська) не можуть вважатися регіональними на теренах України (адже це може створити різнопланові територіальні загрози), тому білоруська і російська мови в Україні можуть розглядатися лише як мови національних меншин. При цьому РФ не розглядає можливість захисту української мови при ратифікації Хартії, хоча російські експерти й підкреслюють, що найбільш поширеними мовами на території РФ (окрім російської) є татарська, українська та башкирська. Тут треба правильно зрозуміти всі нюанси. Зокрема, серболужицька мова є регіональною слов'янською мовою на території Німеччини — бо у світі немає держави, котра б мала серболужицьку мову як офіційну. Крім того, серболужицька — єдина мова, що збереглась у слов'янському ареалі, який зазнав асиміляції з боку німецької мови в пізньому Середньовіччі. Отже, захист цієї мови базується на її пост-лінгвоцидному статусі. При розробці державної мовної політики в Україні треба обов'язково враховувати те, що майже 400-літній лінгвоцид української мови ще й досі не припинився, а деукраїнізація України прискорюється і поглиблюється (прихильники законопроекту 9073 навіть не згадують про це, хоча Хартія передбачає, що кожна держава може сама визначити необхідні принципи, на яких базується мовна політика країни).

5. Мови, які є державними в сусідніх країнах (і одночасно — мовами національних меншин у РФ), не повинні включатися в категорію «мови Російської Федерації», адже існуванню таких мов ніщо не загрожує. Отже, підтримки й захисту потребують не державні мови сусідніх країн, а ті мови, які не мають відповідної інфраструктурної забезпеченості, які мало використовуються у ЗМІ тощо. Хартію не можна застосувати до російських умов, бо: а) на практиці Хартія «виконується тільки для корінних народів, які традиційно живуть у відповідних країнах»; б) «основні принципи Хартії вичерпали себе і не відповідають наявній у Європі демографічній ситуації»; в) Хартія «не працює для багатонаціональних країн»; г) ратифікація Хартії дуже дорого коштує, забезпечити «шкільне навчання рідною мовою навіть на трьох—чотирьох мовах меншин надзвичайно важко»; «нібито Росія багата країна, а грошей не вистачає... тут Хартія просто не працює». Треба її відмінити і замість неї розробити і прийняти певний новий документ, наближений до реальності».

Отже, якби ті, хто голосував за законопроект 9073, хотіли розробити концепцію державної мовної політики, яка не суперечила б національним інтересам України, то їм достатньо було врахувати хоча б ці поради російських експертів.

Тетяна ВОРОПАЄВА,
кандидат психологічних наук, доцент КНУ ім. Тараса Шевченка.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Подорож у поліську казку

ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ

Річковий рафтинг — дуже модний вид активного туризму — використали журналісти районних газет північних районів Рівненщини, вирушивши на байдарках по Горині. Заодно знайомились з історичними та культурними пам'ятками Рівненського Полісся.

Перші спроби освоїти байдарки увінчалися успіхом, хоч не обійшлося без екстриму. Утім краса, побачена з водного плеса, була варта того.

Маршрут проліг Дубровицьким районом, через місця, пов'язані з іменами князів Гольшанських-Дубровицьких. Саме з цього роду походить фундаторка перепису Пересопницького Євангелія, що на ньому присягають президенти України, Анастасія Гольшанська. Її сестра, пресвята праведна діва Уліанія, покоїться в Печерській лаврі, а не так давно частинку її мощей передано у Свято-Миколівський храм Дубровиці.

Перша зупинка — в селі Кураш.

Шлях байдарок уже триває під косими променями сонця, що ліниво закочується за обрій... Але ось перепона — понтонний міст поблизу села Орв'яниця. Коли перші човни врізалися в нього і водяний вир почав затягувати їх під міст, адреналіну пасажири перших двох байдарок отримали чимало... На допомогу приходить інструктор — і через кілька хвилин усі пришвартовуються під крутим берегом, облаштовують привал. Багаття. І, звичайно, мацик — смачне поліське частування...

Не всім захотілося годувати комарів, тому поїхали на авто у Крупове — село в Дубровицькому районі.

ДУБРОВИЦЯ. Тут побували в церкві Різдва Богородиці, костелі Іоанна Хрестителя та Свято-Миколаївській церкві. Кожна з пам'яток архітектури має свою біографію.

Особливо вразив костел, збудований у 1684 році, — своєю величчю, унікальністю архітектури і... якоюсь незахищеністю. Уже більше десятка років в храмі протікає дах. Нещодавно настоятель храму отець Владислав силами громади перекрив ліву, найбільш аварійну, частину даху.

— У 2005 році, до 1000-річчя Дубровиці, Кабмін виділив 360 тисяч гривень для реконструкції храму, — розповідає отець Владислав. — Але гроші надійшли лише в середині грудня. Ми фізично не змогли б до кінця року їх освоїти, і гроші повернулися.

— Відтоді держава нам нічого не виділяє, — долучається до розмови дубровицький міський голова Адам Кузьмич.

Побували і в склепі під костелом, де після 1939 року була в'язниця НКВС. «Тут працювали «трійки», розстрілювали людей. Більше п'яти днів не сиділи — люди не витримували. Помирали від задухи, голоду, розпачу. Мою бабусю завели туди, а назад відвезли вже на возі», — розповідає Адам Кузьмич.

І ось ми знову в байдарках. На маршруті часто трапляються пляжі, де люди рятуються від спеки.

ВИСОЦЬК. У 2005 році село Висоцьк Дубровицького району відзначило тисячоліття. Саме тут був замок князів Гольшанських — лишився яр на місці давнього рову та місцевість «Замковище». А недалеко від берега Горині археологи розкопали давньоруське городище.

Журналісти — учасники річкового сплаву Горинню.

Та найбільша окраса Висоцька — його природа. На території Висоцького держлісгоспу є природні заказники та унікальні лісові озера: Сомине, Велике Почаївське та Мале Почаївське.

— Потенціал нашого краю для розвитку зеленого туризму — величезний, природа тут збереглася в первозданному стані. Наші озера мають цілющу гліцеринову воду, яка оздоровлює. Якщо вкласти гроші у розвиток інфраструктури, буде добрий ефект, — каже директор держлісгоспу Віталій Сухович.

Стомлені, але щасливі журналісти ідуть на юшку із сома на берег Великого Почаївського озера. Нічне купання в гліцериновій воді (кольору витриманого коньяку) завершує дводенну подорож. Сюди неодмінно хочеться повернутися.

Оксана СЛОБОДЗЯН,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Оксани СЛОБОДЗЯН.

Майже 400-літній лінгвоцид української мови ще й досі не припинився

Навчити ученого

Таке завдання, всупереч народній мудрості про те, що «вчити ученого — тільки псувати», поставили перед собою автори ідеї створення в курортному Форосі Кримського навчально-консультаційного центру (КНКЦ) Тернопільського національного економічного університету (ТНЕУ). І, схоже, не помилилися: якщо у 2009-му не набралося й двох десятків абітурієнтів, то вже цьогорічну вступну кампанію пройшло майже сімдесят охочих підвищити свій освітній рівень.

Чому «вчити ученого»? Тому, що переважна більшість студентів тут, поряд з тими, хто прийшов отримати першу вищу освіту, — ті, у кого вуз уже за плечима. І не лише диплом, а й практична робота за фахом: у КНКЦ надають можливість паралельно отримати другу вищу освіту, готують магістрів, проводять перепідготовку фахівців та управлінських кадрів для сфери підприємництва за державною програмою «Українська ініціатива». Крім того, у Форосі надається унікальна можливість — охочі можуть за інтегрованою програмою MBA (Master of Business Administration) отримати два державних дипломи — ТНЕУ та московського інституту «МІРБІС».

Оцінку рівня підготовки фахівців у КНКЦ і зацікавленість держави підготовкою висококваліфікованих кадрів у сфери держуправління нехай побічно, але дуже красномовно продемонстрував В'ячеслав Толкованов, голова Національного агентства з питань державної служби, який наприкінці липня відвідав Форос. Він вручив випускникам магістерські дипломи за спеціальністю «Державна служба» і підкреслив, що його інтерес до південнобережного вузу викликаний планами очолюваного ним нацагентства організувати спеціалізовані курси для держслужбовців з антикорупційного законодавства, мовної та євроінтеграційної професійної підготовки.

В'ячеслав Вікторович розкрив плани на найближчу перспективу — держава створюватиме цикл безперервної підготовки державних службовців і службовців місцевого самоврядування: «Держслужба має потребу у висококваліфікованих фахівцях». І зазначив, що КНКЦ перший внесок у вирішення цієї проблеми зробив, уперше випустивши більше трьох десятків дипломованих магістрів державної служби.

Серйозність своїх тверджень і ставлення до професорсько-викладацького колективу КНКЦ голова Нацагентства підтвердив конкретною цифрою: «Ми домоглися того, що на наступний навчальний рік у Форосі додатково до планових створять ще п'ятнадцять навчальних місць».

Микола МАГДИЧ.
Севастополь—Форос.
Фото автора.

У Кримському навчально-консультаційному центрі (Форос) уперше випускникам—2012 вручали дипломи магістрів державної служби.

У магістра державної служби за спеціальністю «Державний менеджмент» Ірини Сороченкової (у центрі), що працює (поки що!) у Первомайській райдержадміністрації АРК, тепер кар'єрна перспектива вимальовувалася чіткіше — з отриманням диплома її привітали фороський селищний голова Анатолій Биков (ліворуч) і голова Національного агентства з питань державної служби В'ячеслав Толкованов (праворуч).

МЗС і СБУ не коментують скандал навколо затримання громадянина Молдови

В Одесі за підозрою у шпигунстві заарештовано громадянина Молдови, колишнього журналіста Семена Нікуліна. Про це написала газета «Коммерсантъ» з посиланням на джерела в службі інформації та безпеки (СІБ) Молдови. У Службі безпеки України відмовилися коментувати шпигунський скандал. Водночас українські дипломати взагалі заявили: дізналися про те, що відбувається, з газет. Кишинів давно вирішив усі свої спірні питання з Києвом, чого не скажеш про Україну. Можливо, шпигунський скандал — один із важелів впливу на ситуацію?

Зараз Нікуліна утримують в СІЗО СБУ в Києві. За шпигунство проти України йому загрожує позбавлення волі строком від 8 до 15 років. 38-літній громадянин Молдови був затриманий на підставі статей Кримінального кодексу України за «передачу або збір з метою передачі іноземній державі, іноземній організації або їхнім представникам відомостей, що становлять державну таємницю».

Інформацію про затримання Нікуліна підтвердили і у міністерстві закордонних справ і європейської інтеграції (МЗСЄІ) Молдови, відмовившись, утім, від офіційних коментарів.

За інформацією видання «Коммерсантъ», українські спецслужби затримали підозрюваного ще вночі 13 квітня. Шевченківський райсуд Києва санкціонував арешт Нікуліна 16 квітня. Протокол про затримання нібито молдовського шпигуна було складно лише о 21:00 того ж дня, при цьому в ньому були відсутні будь-які згадки про понятих і про вилучені секретні документи. Проте саме факт отримання такого роду документів від господаря квартири, в якій затримали Семена Нікуліна, став підставою для звинувачень у шпигунстві. Їх передача була зафіксована заздалегідь встановленими у квартирі прихованими камерами відеоспостереження.

Тим часом голова прес-служби СБУ Марина Остапенко відмовилася відповісти на запитання щодо цієї справи. МЗС України також не коментує інформацію про затримання шпигуна з Молдови. Про це у вівторок на брифінгу заявив спікер МЗС України Олександр Дікусаров. «Нам нічого невідомо, крім того, що повідомили в ЗМІ. І зараз ми не коментуємо цю інформацію», — сказав він.

ЗМІ ж повідомляють, що на момент затримання Семен Нікулін був чинним співробітником прес-центру Об'єднаної контрольної комісії — тристороннього органа, який керує миротворчою операцією в Придністров'ї. Цікаво, що колеги-журналісти в Одесі заявили, що не знають такого журналіста.

Однак, як стало відомо, затриманий в 1996 році закінчив Одеський інститут сухопутних військ, потім служив у національній армії Молдови. В 2003-му, працював журналістом державного інформагентства Moldpres і спеціалізувався на придністровській тематиці. З 2004-го по 2007 рік був оглядачем газети «Незалежна Молдова». На його сторінці в соціальній мережі Facebook зазначено, що з 2011 року по теперішній час він працює директором зареєстрованої в Кишиневі фірми SCOF Consulting R. A.

Поки що те, чим займався чи то директор фірми, чи то співробітник прес-служби якоїсь комісії з Придністров'я, залишається загадкою.

Яна СТАДІЛЬНА.

Ділити кордони продовжать у вересні

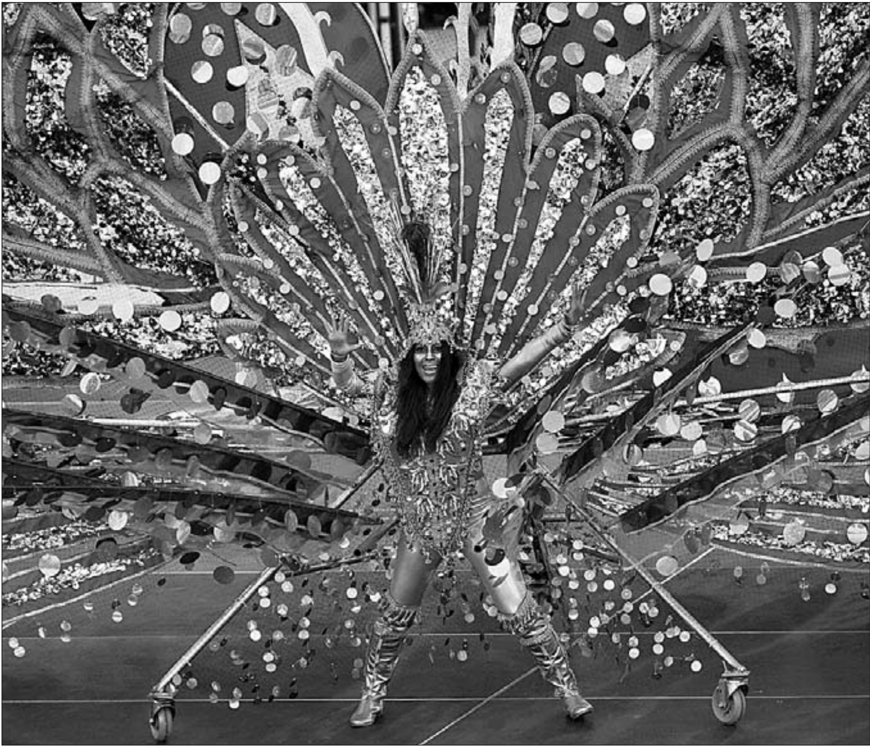
Україна та Росія наприкінці вересня проведуть консультації щодо проекту договору про делімітацію кордону в Азовському та Чорному морях, а також у Керченській протоці, повідомив журналістам у вівторок прес-секретар МЗС України Олександр Дікусаров.

Москва та Київ на переговорах з делімітації морського кордону в середині липня попередньо домовилися, що острів Тузла відійде Україні, а РФ збереже «право ключа» — проходу суден через Керченську протоку. На жаль, поки що деталі цих домовленостей громадськості не розкриваються. Тому й розподіл спірної Керченської протоки, у тому числі й коси Тузла, залишається під сумнівом.

ФОТОФАКТ

У Торонто (Канада) відбувся Карибський карнавал, також відомий як Caribana, присвячений культурі й традиціям країн Карибського басейну.

Фото XINHUA/ Укрінформ

ПЛАНЕТА

Закарпатці найчастіше виїжджають до Європи

У Закарпатті найвищий серед регіонів України відсоток громадян, які працюють за кордоном. Нещодавно створене головне управління Державної міграційної служби України в Закарпатській області зібрало досить цікаві дані: від початку року 197 мешканців області отримали дозволи на виїзд за кордон на постійне місце проживання. З них — 68 осіб працездатного віку, 88 — пенсіонери, 40 — діти. Для еміграції вони переважно обирають Угорщину, куди переїхала на постійне місце проживання 91 осіб. За нею йдуть Чехія — 36 чоловік та Італія — 17 закарпатців. У східні країни практично не їде жити ніхто. Спостерігаються іноді випадки виїзду дівчат до арабських і деяких африканських держав, але дуже рідко.

Василь НИТКА.

Винесено вирок 20 сепаратистам за заклики до джихада

Китайські суди винесли вироки 20 сепаратистам із західних регіонів країни за те, що вони пропагували свої ідеї в Інтернеті та закликали до «священної війни», а також створювали вибухові пристрої. Про це, **як повідомляє Agence France-Presse,** державні ЗМІ заявили в четвер.

Максимальний термін, до якого засудили сепаратистів, — 15 років. Суди дійшли висновку, що підозрювані готували жорстокі терористичні акти й створювали організоване терористичне угруповання, а також поширювали матеріали, що розпалюють релігійну ненависть.

ФОТОФАКТ

Споряджений NASA марсохід Curiosity здійснив успішну посадку на Марс і за допомогою сучасного технічного обладнання незабаром почне надсилати на Землю зображення з поверхні цієї планети.

Фото XINHUA/Укрінформ.

Збройний конфлікт у Конго загрожує обернутися гуманітарною катастрофою

280 000 осіб були змушені рятуватися втечею, а епідемія холери стала для людей додатковим випробуванням. Спалах захворювання, яке виникло на сході країни, поблизу кордону з Угандою й Руандою, викликає серйозне занепокоєння лікарів: «Тут проблеми з водою, немає туалетів, каналізації. Люди вступають у випадкові статеві зв'язки, їх зібралося надто багато, а оскільки правил гігієни не дотримуються, то є всі передумови для появи захворювань, таких, як холера», **передає Євроньюс.**

Збройне протистояння урядових військ і повстанців, яким надає підтримку Руанда, триває вже три місяці. У вівторок у столиці Уганди відбулася зустріч лідерів країн регіону, на якій вони обговорили шляхи вирішення конфлікту в Конго.

Українські труби поставлятимуть до Росії без сплати додаткового мита (КМУ)

"Якщо вам треба з'їсти живу жабу, не треба дивитися на неї надто довго"
(зі старої притчі)

МІКС

Канікулярні анонси

Київ. 9 серпня о 19:30 у пабі-бібліотеці «Бабуїн» (вул. Комінтерну, 10) відбудеться лекція «Мистецтво та ініціатива — синергія перетворення міського простору на прикладі проектів KievFashionPark та парків світу». Лектор Любава Ілленко розповість про ідею заснування у Києві скульптурного парку, зарубіжний досвід перетворення міста та майбутні плани проекту KievFashionPark. Вхід вільний. Кількість місць обмежена, варто зареєструватися. Контакти: 093 713 5008 (Павло), info@openstudy. org. ua.

Київ. 11 серпня о 15:00 у PinchukArtCentre (вул. Басейна, 1/3-2) відбудеться безплатна дискусія на тему сучасної української фотографії. Зареєстрованих учасників заходу пропускатимуть до арт-центру без черги. Додаткова інформація за тел. +38 044 590-08-58, а також info@pinchukartcentre. org.

Київ. 12 серпня дигер та руфер, автор блогу «Генерал Космосу» Владислав Вознюк проведе безплатну лекцію на тему «UrbanExploration: інша сторона міста». Захід відбудеться у пабі-бібліотеці «Бабуїн» (вул. Комінтерну, 10) о 16:00. Владислав розповість про пригоди під землею та на висоті, невідомі місця Києва та рух дигерів. Реєстрація за тел. 093 713 5008 (Павло) або електронною поштою info@openstudy. org. ua.

Крим. Екскурсії «Кримськими стежками» прово-

дять із 4 серпня по 19 жовтня. Тривалість: 14 днів/13 ночей або 7 днів/6 ночей. Основний маршрут: Сімферополь-Бахчисарай-Великий Кримський Каньон-Севастополь-Балаклава-Форос-Ялта-Лівадія-Ореанда-Масандра-Кримський природний заповідник-Судак-Новий Світ-Коктебель-Старий Крим-Сімферополь. Вартість — 3775 грн. Детальна інформація — на сайті http://www. interesniy. kiev. ua/excursions/ukraine.

Чорнобиль. Екскурсія до Чорнобильської зони з відвідуванням Прип'яті та Чорнобильської атомної станції.

Бронювання — за 11 днів до визначеної дати поїздки. Вартість для однієї людини становить 4000 гривень. Детальніша інформація — на сайті http://www. interesniy. kiev. ua/excursions/ekskursii-v-chernobyl/99408/

Цікавинки шукала **Юлія КОСТЕНКО.**

Наші воркаутери виграли Чемпіонат світу

Минулими вихідними в Ризі (Латвія) відбувся чемпіонат світу зі спортивно-соціального напряму «стріт воркаут» World Street Workout Championship 2012. Понад три десятки учасників представляли 23 країни.

Усіх перевершили українські силачі: переміг Євген Кочерга (21 рік, Дніпропетровськ), друге місце посів харків'янин Євген Козир (26 років). Третім на п'єдесталі стояв росіянин Микола Лобанов (21 рік, Челябінськ — **на знімку**). Судді прибули з України, Росії, Великої Британії та США.

Звістка про перемогу українців одразу поширилася в соцмережах, куди учасники продовжують завантажувати відео зі змагань. Вони підтримують одне одного і радіють. Євген Козир так прокоментував у

одній із соцмереж виступ переможця: «Жека Кочерга реально молодець!!! Показав класне шоу, складні та якісні чисто силові елементи. Чого тільки варте підтягування на одній (руці. — **Авт.**) із гирею 16 кг (на ремені в зубах). Я безмежно радий, що Жека зайняв перше місце! Він до цього дуже і дуже довго йшов і реально це заслужив!.. Решта учасників теж показали клас. Порівняно з минулим роком рівень підготовки набагато вищий!»

Нагадаємо: воркаут (Street Workout) — це вуличний напрям, заснований на вправах із власною вагою для розвитку сили й витривалості. Основа спортивних комбінацій — базові вправи для фізичної підготовки, як-то підтягування, віджимання, присідання. Дужі хлопці й дівчата виконують вправи, що часто нагадують акробатичні трюки, на спортмайданчиках просто неба, використовуючи найпростіший «інвентар» — турніки, стовпи тощо. Ідея таких тренувань зародилась у США, проте розвій стріт воркауту як соціального руху, що пропагує спорт, здоровий спосіб життя й цілковиту відмову від шкідливих звичок, приписують Росії. В останні кілька років рух набуває популярності в Україні й завдяки соцмережам потроху стає масовим. Учасники облаштовують спортмайданчики, проводять безплатні тренування для всіх бажаючих, виступають у навчальних закладах тощо. Лідером тутешнього руху вважається Денис Мінін (Дніпропетровськ), який був суддею на вищезгаданому чемпіонаті. Незадовго до змагань Мінін зі своєю командою об'їздив 26 українських міст, показуючи свою майстерність та навчаючи охочих.

Також до руху долучилися чимало послідовників після того, як колектив «Workout» переміг у телешоу «Україна має талант-4». Силачі пообіцяли, що на виграні гроші (1 млн. грн.) побудують по всій країні спортмайданчики. Учора відкрили перший — у столичному Гідропарку. Спортмісцину хлопці побудували самотужки.

Аніта ГРАБСЬКА.

Юристи проти інженерів: які спеціальності найпопулярніші

Цьогорічну вступну кампанію вже назвали рекордною. Понад шістсот тисяч вступників подали до навчальних закладів 1,9 мільйона заяв. Торік охочих продовжувати навчання було вдвічі менше. Звичайно, не всі з них мріють стати студентами університетів. Значна частина абітурієнтів подали документи до ПТУ та коледжів. Та все ж такі високі цифри свідчать про те, що освіта в Україні — продукт затребуваний.

Більше того, як показали перші рейтингові списки, українці все частіше хочуть не просто отримати диплом, а й якісні знання. Цим можна пояснити надзвичайну популярність серед абітурієнтів п'ятірки флагманів вітчизняної вищої освіти: Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Львівського національного університету імені Івана Франка, Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут», Національного авіаційного університету та Національного університету «Львівська політехніка». Саме ці вузи отримали рекордну кількість заяв.

На жаль, цього року, як і раніше, технічні спеціальності не перемогли у рейтингах гуманітарні. Не допомогло й збільшення на 24 відсотки державного замовлення для підготовки IT-фахівців. Навіть в університеті Шевченка, як його називають студенти, конкурс на мехмат становив 20 осіб на місце, а на англійську мову — 53,5. Причини непопулярності технічних професій, на думку координатора громадського спостереження мережі ОПОРА Ольги Стрелюк, слід шукати в проблемах з середньою освітою: викладанням фізики та хімії, забезпеченням демонстраційним інвентарем у школах. Окрім того, найважливішим для молоді у виборі професії залишається престижність та прибутковість. А у цій битві юристи поки що перемагають інженерів. Ще й з величезною форою.

Тетяна ПАСОВА.

Фотоетюд Андрія **НЕСТЕРЕНКА.**

Як влитися у новий колектив — розповідає психолог

КОМЕНТ

Ти от-от спробуєш на смак студентське життя? Почни готуватися вже зараз! «Голос України» запитав у психолога, як знайти спільну мову з новими людьми.

Радить Олександра Паламарчук (на знімку), випускниця Національного медичного університету ім. О. Богомольця: «Я закінчила університет два роки тому, і добре пам'ятаю перший курс та знайомство з одногрупниками. Проблема входження у колектив гостро актуальна в юності. Спочатку неминуче виникає відчуття себе як трохи іншої, такої, що відрізняється від усіх особистості, з ексклюзивними інтересами й незвичайними поглядами на життя. Але також виникає відчуття: щоб бути прийнятим, треба поводитись,

як усі. Найцікавіше починається, коли ми, придивившись до оточуючих, нарешті, розуміємо, що весь колектив складається з «інших». Усередненого представника групи немає й бути не може. В усіх є особливі інтереси. Колектив тебе прийме, якщо ти щиро цього захочеш.

Твоє місце. Непідроблений інтерес до інших людей, бажання спілкуватися, відкритість, щирість — ці якості допоможуть знайти коло спілкування у будь-якій групі.

Заздрісники й плітки. Ніхто не застрахований від появи заздрісників і ворогів. Їх наявність — навіть показник успіху в групі. Значить, твою діяльність помітили й оцінили. А от плітки народжуються там, де є інтерес, але мало інформації. При вільному, відкритому спілкуванні ніхто, швидше за все, не буде перемовлятися у тебе за спиною.

Репутація. Багато хто спочатку соромиться відповідати на парах, боячись здобути славу вискочки. Пам'ятай: взаємини з однокурсниками — результат твого вибору. Якщо ти, на відміну від усієї групи, підготувався/підготувалася до семінару, існує певний ризик, що назвуть «ботаном». Але саме так здобувається репутація відповідального студента. Відповідати або не відповідати — особистий вибір кожного. Орієнтуйся по ситуації.

Вирішення конфлікту. Конфлікт — це завжди зіткнення інтересів і точок зору. Універсальної тактики для вирішення всіх конфліктів не існує. Рекомендації можуть бути такі: не дозволяй емоціям керувати собою, говори тільки те, що має безпосереднє відношення до ситуації, яка створилася. Сварка — це не час переходу на особистості. Не ображай людину, котра думає інакше, натомість аргументуй свою точку зору.

Авторитет і твоє «я». Дуже складно налагодити гарні стосунки в колективі, вдаючи із себе того, ким не є насправді. Занадто багато енергії доведеться витрачати на цю невдячну роботу. Оточуючі дуже швидко побачать маску й втратять інтерес. Найкраща якість для знаходження друзів — щирість з іншими й, передусім, із самим собою. Так ти набагато швидше знайдеш людей, з якими маєш багато спільного».

Спілкувалася **Аліна КУЧЕРЕНКО.**

Як посвячують у студенти в різних країнах

ТВОЯ НІША

Понад півмільйона абітурієнтів подали заявки в українські виші, інформує Міністерство освіти і науки, молоді і спорту. Багато вже пройшли відбір до університетів. Не за горами — початок навчального року. Щоб краще тебе підготувати, «Голос України» довідався, як новачки стають студентами в різних країнах.

Україна. У нас посвячення зазвичай проходить 31 серпня або 1 вересня. В актовій залі вузу ректор і декани вітають новоприбулих. Потім старші курси показують програму, підготовлену заздалегідь. Наприкінці торжества новачкам вручають студентські квитки і залікові книжки. А далі як фантазія розіграється — у кожного вишу свої традиції. Про звичаї початку студентського життя нам розповіли учні різних вузів.

Новоспечені студенти Київського національного університету культури і мистецтв.

Олександра Горчинська, Інститут журналістики КНУ імені Тараса Шевченка: «Першого вересня нас зібрали в актовій залі, де ректор і декани виголосили напутні слова. Директор Інституту Володимир Різун оголосив, скільки юнаків і скільки дівчат вступили. Насамкінець роздали листівки з гімном університету, ми заспівали. Коли закінчилась урочиста частина, студентів усіх спеціальностей повезли до Михайлівського собору на службу, яку адміністрація спеціально замовляє заздалегідь. Ми тоді ще тільки познайомилися, тому самі нічого не організовували».

Ольга М'ясникова, КНУ культури і мистецтв, факультет режисури і хореографії: «Щороку спеціально для новачків студентський парламент улаштовує концерт із посвяченням, який фінансує адміністрація. Ректор Михайло Поплавський організовує великий концерт із сучасними українськими зірками прямо біля університету. Внутрішнє посвячення кафедри театрального мистецтва відбувається через тиждень після початку навчання. Для першого курсу влаштовується капусник, мета якого — познайомити новачків з колоритом нашого універу, кафедрою та педагогами. Першокурсники теж готують номер у комедійному жанрі про ситуацію, в якій вони опинилися, — початок студентського життя, гуртожиток, дивування всьому навколо. На капуснику всі сміються, педагоги і старшокурсники вже бачать потенціали новачків. Саме посвячення — це врочисте помазання гримом задоволених пичок першокурсників. Вони також намагаються виконати гімн усіх студентів. Потім роздають студентські квитки й відпускають на волю. Але тут зазвичай починається найцікавіше — усі п'ять курсів ідуть у дворики і вже там відбувається справжнє знайомство. Кінець вечора передбачити важко: розгнання п'яти творчих курсів міліцією, ранок у незнайомій квартирі, новий роман — усе цілком природно».

Павло Кандрін, НУ «Львівська політехніка», факультет метрології та інформаційно-вимірювальних технологій: «На жаль, посвячення у студенти ми не проводили, бо не були добре знайомі між собою і зі старшими курсами. В нашому університеті не всі групи влаштовують собі посвяту. Більшість може щось організувати після закінчення першого курсу. Але теж не завжди. Усе залежить від колективу».

За кордоном також є цікаві традиції посвячення у студенти.

США. Вступні іспити в університети американці не складають. У США новачок вступає після коледжу, тому процедура прийняття в студенти проходить разом із врученням атестатів про закінчення попереднього навчального закладу. На врочистий захід у Гарвард та інші престижні університети США новоспечені студенти приходять у чорних (рідше — у синіх) мантіях і спеціальних академічних шапочках — конфедератках. Кожному з них вручають сувій з оцінками, який і є пропуском до обраного університету.

Посвячення у Гарварді.

Студенти багатьох вузів США об'єднані у «фратрії». Після офіційної частини посвячення першокурсники знайомляться із братствами і сестринствами. Співтовариства студентів створені в основному для того, щоб допомогти першокурсникам швидше влитися в життя університету, звикнутися з укладом, структурою, вимогами навчального процесу.

Велика Британія. У найпрестижніших навчальних закладах Великої Британії — Оксфорді й Кембриджі — для першокурсників улаштовують урочисту церемонію посвячення. Максим Герасименко, Оксфорд, випускник програми «Магістр бізнес-адміністрування», розповідає: «Під час посвячення всі нові студенти, одягнені в «sub-fusc» — парадну форму (для чоловіків це білий метелик, біла сорочка, темний костюм і «gown» — довга чорна жилетка магістра), беруть участь в урочистій формальній процедурі. Вона проводиться в центрі міста в Шелдонському театрі англійською мовою та латинню».

Оксфордські парубки.

Зазвичай студентські ради влаштовують для першокурсників спеціальні вечірки. Адміністрація вузу в неформальному спілкуванні старшокурсників і новачків участі, як правило, не бере. Вранці студенти, ледве прокинувшись, ідуть на навчання: прогулювати в англійських університетах не заведено.

Італія. Посвячення відбувається за стародавнім звичаєм студентського братства — «Гольярдії». Нинішні «Гольярдії» улаштовані так: кожний університет має свій орден, главу, строгий ієрархічний лад. Існування братства необхідне для святкування Дня першокурсника. У перший тиждень листопада старшокурсники придумують завдання для новачків, які зобов'язані виконувати волю старших. Уранці першокурсники йдуть у свою колишню школу і «визволяють» учнів останнього класу, забираючи їх на веселощі в місто. Увечері великий магістр студентського братства організовує вечірку для першокурсників. За традицією, першокурсник до посвячення — це «бридка й нечиста тварина», яку, перш ніж увести в пристойне студентське товариство, потрібно добре очистити. Тому їм дають випити неймовірну кількість вина. Після «очищення» новачок стає справжнім студентом і приймає вітання.

Тепер ти більше знаєш про студентські традиції. Випробування для першокурсників не такі вже й складні, як здавалися. «Голос України» бажає тобі вступити й отримати яскраві враження!

Аліна КУЧЕРЕНКО.
Фото автора та з архіву «Голосу України».

ЧАТУВАННЯ

Перші дні у вузі: поради новачкам

Олена Мор'єва, 18 років, Національний університет харчових технологій, факультет біотехнології та екології:
Найважче мені було пристосуватися до нових умов, викладачів та складних предметів. Адаптувалася близько двох місяців! Найлегше знайшла спільну мову з одногрупниками. Щодо навчання: треба поводитися гідно й обов'язково ходити на пари, а не розважатися. Не можна потрапляти в «чорний список» викладачів: буде дуже несолодко. І намагайся все робити вчасно — це обов'язкова умова навчання у вузі!

Олексій Парфенюк, 21 рік, НТУУ «КПІ», інженер:
У перші дні важливо познайомитися зі своєю групою! Раджу ходити на всі пари. Покажи себе з кращого боку перед викладачами, а далі можна розслабитись. У першому семестрі відраховують найбільшу кількість студентів! Допомагайте одне одному, адже кожен знає якийсь предмет краще. Треба, щоб у групі була взаємовиручка! Спілкуйся зі студентами старших курсів своєї спеціальності. Саме вони допоможуть: розкажуть про викладача, дадуть свої конспекти, шпори, курсові і т. д.

Анастасія Гудзь, 21 рік, Київський міжнародний університет, факультет журналістики:
Найголовніше — знайти однодумців. Деякі «кадри» поводитимуться так, ніби все тут знають і взагалі найкращі. Це інстинкт самозахисту, насправді такі люди слабкі, не зважай на них. Будь собою. Більше слухай, ніж розповідай. Кожен хоче себе показати, але роби це так, щоб не здатися вискочкою. Викладач теж придивляється до кожного. Є повно часу, щоб себе проявити, адже перший курс — тільки початок.

Богдан Колос, 21 рік, Кам'янець-Подільський національний університет ім. Івана Огієнка, факультет дизайну рекламних технологій і поліграфічної продукції:
На першому курсі треба бути привітним і намагатися завести якомога більше знайомств, особливо зі старшими: далі в них можна буде брати цінну інформацію. На семінарах говори за темою, показуй індивідуальність. Читай додаткові статті та заробляй бонусні бали своїми доповненнями. У групі головне — показати характер і товариськість. Треба знайти друга, якого знатимеш краще, ніж усіх. Це — моральна підтримка завжди. Не «ботань». Розум цінується більше, ніж просто зазубрена інформація. А ще на першому курсі завжди є якісь гуртки чи щось на зразок КВК. Намагайся і там «засвітитись»: знайдеш не тільки нових друзів, а й зав'яжеш гарні стосунки з викладачами, які потім відпускатимуть тебе з пар.

Євген Ліфінцов, 18 років, студент НМУ ім. О. Богомольця, стоматологічний факультет:
Мене зробили старостою потоку. Це не найлегший початок студентського життя, однак із часом я адаптувався. Деколи посада мене рятувала — наприклад, на складанні іспитів. Протягом року я себе зарекомендував як відповідальна особистість, тож деякі викладачі ставили оцінки на халяву. Готуватися, звичайно, треба, але так вони тебе підтягнуть у відповіді, а не завалять. А взагалі кожен має взяти старт по-своєму, бо всі ми — різні люди.

Розпитувала Юлія КОСТЕНКО.

За заявою колишніх працівників Запорізького арматурного заводу та «Запоріжпромарматури» порушено кримінальну справу стосовно службових осіб обласного управління Пенсійного фонду України, які недоплатили пенсіонерам 500 тисяч гривень, *повідомляє прес–служба ГПУ*

Підготовка до роботи в осінньо–зимовий період на всіх об'єктах життєзабезпечення Криму має завершитися до 1 вересня. Відповідне доручення дав заступник Голови Ради міністрів АРК Азіз АБДУЛЛАЄВ, *інформує наш власкор Роман Черьомухін*

Про користь читання старих газет

ЗАВДАННЯ НА ВЧОРА

Часом хочеться процитувати самого себе. Не від браку скромності. Просто життя наше вже давно й дедалі частіше нагадує суцільний ланцюг дежавю, в якому коли що і змінюється, то здебільшого не на краще. Окрім, можливо, передісторії Євро-2012. Але це сюжет особливий, на подію очікували з трепетом та острахом, немов на приїзд гоголівського ревізора.

Стосовно ж безпеки дорожнього руху знайоме й впізнане ледь не все. Починаючи з ритуальних виходів чергового даїшного керівництва на не зовсім зрозумілі водійському люду показові вахти в ролі звичайного інспектора. Або публічного оголошення анафеми козирним автомобільним держномерам і спецсигналам, що мають властивість дивним чином відроджуватися, немов казковий птах Фенікс. Плюс усе інше — до вічних стогонів про неповноту та поблажливість законодавства в цій сфері.

Струсити архівний пил, освіжити конкретику типу прізвищ, чинівзвань — і заблукалі у читацькій пам'яті тексти знову набувають актуальності, вкладаючись без перешкод і скрипу, згідно з відомим прислів'ям, слухняним ликом у сьогоднішній рядок. А заодно ілюструючи традиційну малорухомість ситуації навколо вирішення проблеми, далеко не останньої у нашому бутті. Мало того, проблеми найпершої, гострої, однієї з найтривожніших за своїми масштабами та наслідкам.

Три ретроспекції навскидку — лише три краплі з моря невеселих даностей.

«...Стандартні лекала дедалі рідше застосовні до того моторизованого театру абсурду, на який перетворилися наші шляхи та вулиці у містах і селах. У тому, що на них коїться, часом неможливо вловити ні хисткої подоби логіки та здорового глузду, ні бодай натяку на інстинкт самозбереження».

«Усе іде своєю чергою. Хтось сідає «не у формі» за кермо. Хтось допускає до нього непідготовлених, нездорових, не відпочилих як слід людей. Хтось випускає на лінію несправну, непридатну, сяк-так перелицьовану із зарубіжного секонд-хенду техніку. Такі «рушниці» висять до певного часу за лаштунками багатьох рейсів, прицільно вистрілюючи в їхніх драматичних фіналах».

І, нарешті:

«Настання ери безпечного благоденства на транспорті все відкладається. На невизначені терміни. Сьогодні до неї нітрохи не ближче — швидше за все, і ще далі ніж тоді, коли... обіцянки справляли неабияке враження на довірливу громадськість. Вселяючи надії на прорив з кільця тотального пофігізму, безвідповідальності і безкарності, оплачуваних за найбільшим рахунком — людськими життями й здоров'ям».

Перший фрагмент датовано 2007 роком, решта — 2008-м. Хтось візьметься стверджувати, що справи покращилися кардинально, а головне, незворотно? І що стійке перебування України серед держав — європейських лідерів за рівнем смертності в ДТП (до останнього часу в першій п'ятірці) є приводом для національної гордості?

Зрозуміло, знайдуться люди, яким належить здаватися оптимістами із службового обов'язку. У них завжди під рукою дещо, покликане вказувати якщо не на успіхи, то на ознаки наближення до них. На кшталт того, що аварійність на дорогах у нас знизилася порівняно з торішньою на 11%, а кількість пригод з загиблими і травмованими — на 7,8%.

Тільки хробак сумніву не дрімає, його не завжди вдається задобрити і даними, підрахованими з точністю до десятих. Автор ладен слово в слово повторити свій висновок тієї ж чотирирічної давності: відсотки зменшення, навіть коли вони і є, — здобуток не системної осмисленої роботи, а збігу обставин. Яких завгодно, від сезонно-погодної специфіки до стрибків цін на пальне. Перевізне задзеркалля, як і раніше, похмуре.

У стик до матеріалів спілкування начальника Управління ДАІ МВС України Валерія Лозового з читачами однієї з газет — підбадьорливі дані взято звідти — у жовтні минулого року прокотився вал повідомлень, неординарних навіть на тлі нинішнього дорожньо-вуличного безладу і загального безрадісного інформаційного ландшафту в країні. Одразу вісім молодих хлопців загинули в одному автомобілі на Полтавщині, згоріли живцем, і знову ж таки в одній аварії, четверо черкащан, а на Донбасі водій розметав своєю «Таврією» одинадцять пасажирів, які чекали на узбіччі біля несправного рейсового автобуса.

Перелік не повний, у ньому лише факти, близькі до найрадикальніших краш-тестів. Тільки з людьми замість манекенів і з дедалі частішими післямовами про те, що їх доводиться діставати з місива покрученого металу за допомогою спеціальної техніки.

Це і є гримаси нашого дорожнього руху, які постають з лячною регулярністю. А також, дуже хотів би помилитися, найближча його перспектива. Драми тихіші, з однієї-двома жертвами й парою-трійкою машин, нехай і вщент понівечених, чимось надзвичайним уже ніби не вважаються. Ні за офіційною класифікацією, там свої канони, ні у повсякденному сприйнятті, зміщуючись на периферію новинного ряду чи й зовсім

з нього випадаючи. Але це такі само залпові викиди людської біди. Моторошні епітети до них встигли стати звичними, одначе не перестають нагадувати, чим і яким кольором пишуться правила дорожнього руху. І які наслідки нехтування ними, зведене у незбагненну для нормального розуму потіху.

Торік ДТП забирали за добу в середньому 13 життів і понад сто осіб зазнавали серйозних травм. Аварії з постраждалими ставалися з інтервалом близько 17 хвилин.

Реалії, а згадані з них не всі, жорсткі й жорстокі навіть у стриманому конспективному викладі. Словесно-цифірна еквілібристика, нічого не додаючи по суті, лише ретушує їх, подаючи немов у перевернений бінокль — віддалено, розпливчасто і невиразно. У тому числі головне, підсумовуюче, про що говорять рідко й неохоче. Якщо згадують взагалі. А саме:

за два десятиліття Україна втратила у нещасних випадках, пов'язаних з наземним транспортом, понад 175 тисяч своїх громадян. І продовжує втрачати.

Можна ще обчислювати демографічну втрату в еквіваленті стертих з карти середньостатистичних сіл або райцентрів. Але й без того очевидно, що у мирні, хоча і нелегкі часи, у країні не припиняється справжня війна. Яка викошує, разом з іншими самознищувальними чинниками, найбільш активну і діяльну частину народу, його генофонд і майбутнє.

Кожній третій жертві оскаженілих коліс — менше 29 років. Це окремий вузлик на пам'ять тим, кому доручено скорочувати «гальмівний шлях» дорожньої аварійності.

Паралельно до процесів, які дають такі результати, не міліє потік риторики про необхідність протистояти безжалісному і ненажерливому злу спільними зусиллями на основі комплексних цільових підходів. Що матеріалізується у документах державного рангу.

Серед останніх зразків цього жанру — Стратегія підвищення рівня безпеки дорожнього руху в Україні на період до 2015 року, схвалена урядом понад рік тому. А всього, що їй передувало, вже не пригадати і не перелічити. Та й ні до чого. Мобілізуючі слогани забуваються із закриттям чергових форумів, програми та стратегії хиріють і згасають через хронічну мізерність уваги та фінансування. Спричинених, у свою чергу, загубленістю даної проблематики в ієрархії наших державних пріоритетів.

Загалом схоже на вроджену вітчизняну схильність прикрашати інтер'єри службових місць настановами щодо правил поведінки та порядку евакуації у разі пожежі. З доданням любовно накреслених планів і схем. Їх також не перевантажують увагою — звикли. Якщо ж пожежа, боронь Боже, трапляється, зазирати до цих хитромудрих скрижалей пізно й ніколи. Зате вони, треба думати, не зайві при перевірках і розслідуваннях з пошуком крайніх — як речові докази на предмет пильності та профілактики.

Стихія, якій підвладна дорожньо-транспортна сфера, крутіша й небезпечніша. Та ось ще один виразний месидж про позицію і диспозицію сил, зобов'язаних виставити проти неї свій сукупний потенціал. Координаційна рада з питань безпеки дорожнього руху, створена при Кабінеті Міністрів в 2006 році, заявила про себе хіба що цією самою назвою. І навіть, здається, відтоді толком не збиралася. Хоча її права, обов'язки та функції були виписані солідно, масштабно і з відповідною карбованістю складу. На рівні роздумів залишається й ідея створення дієздатного державного органу, який об'єднав би під своїм прапором цю роботу і відповідав би за неї — такий досвід за кордоном уже є, і чималий.

Тенденція для наших днів типова і звична. Завдання, що мали виконуватися вчора, плавно переміщаються у сьогодні і на завтра. А на дорогах і вулицях, оголошених майданчиком для докладання спільних міжвідомчих і громадських зусиль, як і раніше, сходяться з перемінним успіхом стінка на стінку так і не зближені між собою сторони — та, яка кермує, і та, що поставлена за нею наглядати.

Неквапливість змін у цьому статус-кво оплачує третя сторона. За найвищою, як уже сказано, ціною.

Повторення не завжди мати навчання — нерідко й мачуха. На слуханнях з теми «Безпечна автодорога» у профільному парламентському комітеті була обширна статистика, прискіпливий аналіз, небайдужі міркування. А на додачу — невідступне відчуття чи то зупиненого, чи то повернутого назад часу. Надто вже контрастні у цьому дискурсі світлотіні між бажаним і дійсним. І не поменшало глухих кутів, у які потрапляють слушні думки, світлі ідеї й добрі наміри.

Навіть найвинахідливішій уяві складно поєднати одвічну мрію про безпечну їзду зі станом відведеного для неї простору. Представник Укравтодору відверто назвав його критичним, що справедливо не тільки для мережі доріг загального користування. Тропою війни стала проїжджа частина в населених пунктах, від столиці до околиць. На її тісняву та добитість накладаються стрімка концентрація транспортних засобів і весь пов'язаний із нею негатив. У більшості ДТП, що стаються в країні, міські адреси.

Ресурсів на плановірну, повноцінну реанімацію й зміцнення дорожнього господарства, яке продовжує тріщати й руйнуватися під неймовірним напором інтенсивності, швидкості та вантажопідйомності, не вистачає давно й постійно. Як, утім, і на інші, ще невідкладніші потреби. Цей мінорний рефрен можна увічнити на мармурі або записати на відео — до того він приївся.

Намагаються ще, щоправда, вдарити по бездоріжжю ямковим ремонтом. Нашим химерним і марнотратним ноу-хау, що скидається метушливістю та поспіхом на дії саперів під ворожим вогнем. Результатами теж. Вони гранично виразні наприкінці зими, коли латки на асфальті дружно сходять разом зі снігом.

Застарілими вибоїнами усипаний, у буквальному й переносному значенні, весь формат «водій-автомобіль-дорога-довкілля». У якому, за прикладом освіченої Європи, і має комплексно здійснюватися курс, що бере початок з проектування та будівництва доріг і дорожньої інфраструктури. Стратегічна його мета — виключити саму можливість порушення водіями правил руху. А також максимально захистити найбільш уразливих фігурантів цього процесу: пасажирів, пішоходів, мотоциклістів, велосипедистів. Ту, в нашій інтерпретації, сторону, якій понині доводиться спокутувати переважно не свої гріхи.

Відомостей про практичне і реально корисне запозичення чужого досвіду незрівнянно менше, ніж похвал і реверансів на його адресу. Походивши по колу, розмови повертаються до вихідних рубежів, що набили оскому. А недомовки та замовчування компенсують зведеннями з переднього краю, позначеного обмежувальними стрічками та знаками «Оформлення ДТП». Зовсім безпристрасна інформація час від часу зривається на крик — хто має вуха, хай слухає...

29 лютого, рівно через три місяці після комітетських слухань, у годину пік на одне зі столичних перехресть вилетіло з аварійними сигналами маршрутне таксі. Люди, які переходили дорогу на зелене світло, кинулися навсібіч, але одна жінка забарилася, була збита і загинула на місці. Автобус, дивом уникнувши наїзду на зупинку, перервав свій навіжений біг лише через кілька сотень метрів.

Подія хоча й сумна, але для наших днів не з виняткових. Така нині цинічна логіка. Якщо ж поглянути на неї крізь призму базових заповідей дорожньої безпеки, то по гарячих слідах вимальовались принаймні дві рельєфні антитези:

технічна справність транспортного засобу — у маршрутки не діяли гальма;

придатність до керування ним людини — не зумівши усунути поломку самостійно, водій вирішив їхати на цьому «засобі» через півміста на ремонт.

Те, що обійшлося однією жертвою — випадковість, яку все-таки не назвеш щасливою. А скільки щоденно у дорозі таких мін сповільненої дії, і де вони чекають своєї миті, не знає ніхто. Самоцитування теж вимушене, бо питання зі стажем зависло у порожнечі і загострюється щоразу після особливо жахливих аварій. Таких,

приміром, які сталися на території трьох областей в 2006-му, 2007-му і 2008 роках.

Не вносячи ясності, час не додає й оптимізму. Суха викладка в Інтернеті: близько 23 тисяч автобусів, зайнятих на пасажирських перевезеннях, перероблені із чогось вантажного. А це означає, окрім іншого, кустарне обладнання сидінь. При зіткненнях вони вже не раз зривалися з місця, впресовуючи людей одне в одного і в усе, що траплялося назустріч у польоті по салону. В щойно згаданих аваріях, і не тільки в них, «щасливих випадків» не було, гинуть майже всі. Як у найнещадніших авіакатастрофах.

Потенційні «титаніки», малочутливі до грізного гуркоту з владних амбразур і незліченних кампаній ДАІ, не припиняють напружувати ситуацію на наших сухопутних комунікаціях. У Києві була ознаменована яскравим факелом операція «Автобус», приурочена до Євро-2012: на перетині двох проспектів раптово спалахнула і швидко згоріла маршрутка. Пасажири, яких було близько двадцяти, урятувалися тим, що стрімголов з неї вилітали.

Факт дикуватий, проте це теж наші дорожні будні. Серед прецедентів — доля мікроавтобуса, так само дотла спопелілого біля станції київського метро «Дорогожичі» у серпні 2008 року. Епітафією йому стала обіцянка, і не перша, посилити контроль за всіма перевізниками, їхніми автопарками й кваліфікацією водіїв.

У повторюваності, нерідко до дзеркальної схожості, складових нескінченної вервечки ДТП найбільш, мабуть, об'єктивна відповідь на те, чого варті «посилення» і загалом здійняті постфактум хвилі. І звідки узялося сакраментальне «Хто наступний?», що нагадує про себе регулярно і болісно.

Щоб не здалося умисним згущенням фарб — епізод із хроніки буковинського райцентру Сторожинець. Він підтверджує, що їзда без гальм, розпустивши віжки, не новина й не прерогатива лише столичних перевізників. Наприкінці травня невтримна маршрутка таранила там аж дев'ять автомобілів. Цим шофер намагався скинути швидкість на узвозі — попереду була школа.

На таких ось тонких волосинах та ниточках і тримаються ситуації, що перетворюють сотні й тисячі людей на заручників чийогось нехлюйства, непрофесіоналізму та безмежної жадоби наживи. Всевидяща й всевідаюча статистика вже не перший рік попереджає про збільшення питомої ваги пригод, що вважалися колись шокуючими рідкостями, наслідком фатально-непереборного збігу випадковостей.

Сьогодні вони — зіткнення, у тому числі найстрашніші лобові, наїзди на пішохідних переходах і зупинках громадського транспорту, в місцях масового відпочинку, смертельна рулетка на залізничних переїздах — скочуються до розряду рутинності у зведеннях та інформаційних стереотипів. Не без посильної участі записних коментаторів, чий аналітичний і вербальний діапазон вільно вміщується поміж протокольними нетлінками «не впорався(-лась) з керуванням» та «перевищення швидкості». Навіть коли йдеться про речі ірраціональні, що потребують не лише технічних, а й психіатричних експертиз. Для з'ясування джерел і причин тієї хвацькості, легкості й бездумності, з якими люди кидають табуни кінських сил, що ревуть під капотами їхніх машин, назустріч нещастям — чужим і своїм власним. Для визначення ступеня адекватності водіїв ущерть, понад усяку міру, набитих пасажирами легковиків, що врізаються у найрізноманітніші перешкоди. Або мотивації експериментатора, який спрямував свою «Ниву» не поперек, а вздовж колії, рейками та шпалами, ледь встигнувши вискочити з неї до удару електрички.

Відпускний період продовжує накручувати лік фактам шаленого екстриму, які дедалі більше розходяться із заспокійливо-обтічним формулюванням «ризикована поведінка учасників дорожнього руху» і випирають гострими кутами з лукавих цифрових побудов.

Як не зовсім витончено, але резонно висловився один фахівець, у довгому переліку протипоказань до керування автомобілем у нас не забуто навіть геморой, але не значаться психічні відхилення. І це не єдина претензія до середовища, що формує склад і менталітет бурхливо працюючого водійського племені. Точніше, тієї його частини, яка нині править бал і робить погоду на нашому автотранспортному дворі. На крайніх флангах цієї системи — халтурне навчання в багатьох автошколах або куплені права, а потім дорожня практика під егідою нев'янучого фольклорного сержанта Петренка. Який пресує за повною програмою заїжджого пенсіонера на старорежимному раритеті, але проводжає шанобливим поглядом розворот «Лексуса» через подвійну суцільну лінію.

Система практично не змінюється роками при зовнішньому динамізмі, що сягає апогею в заполошних рефлексіях навколо великих надзвичайних подій — згадаймо трагедію в Марганці — та крутих поворотах відомчого стерна після чергової ротації керівництва. За прадавнім алгоритмом «той мурує, той руйнує». Коли все попереднє прирівнюється до єресі і замінюється чимось з протилежним знаком, але теж іменується реформами. Серед віх на цьому шляху — ліквідація і відновлення стаціонарних постів ДАІ, плутанина у впровадженні контрольних приладів, введення й скасування «листів щастя», що попсували стільки водійської крові, безслідно і безславно зникла у Леті ідея штрафних балів для дорожніх грішників. І, звичайно, повернення під іншим брендом скасованого з нищівними формулюваннями підрозділу «Кобра» — про його реінкарнації сповістило світлошумове оформлення VIP-кортежів, що нагадує колишні навчання з цивільної оборони у момент оголошення ядерної загрози.

А реальний індикатор ефективності взаємовиключних новацій, метань і шарахань у тому, що і їхні прихильники, і супротивники, врешті-решт, сходяться на одному — необхідності й надалі вводити більш суворі санкції за порушення. Саме це незмінно й безальтернативно окреслюється на виході в найпалкіших дискусіях, при розробленні та розгляді законопроектів. Як автомат Калашникова на оборонному заводі після конверсії.

Безвідмовний аргумент загального користування — наслідки підвищення штрафів у листопаді 2008 року. Кількість ДТП, зокрема, зменшилася тоді десь на 40 відсотків.

Усе так, але не до кінця. По-перше, схоже на давню практику порівнювати свої досягнення з показниками дореволюційної Росії. Точка відліку припала на період, коли спроба ліквідації ДАІ дезорганізувала дорожню ситуацію з потужним сплеском аварійності та числа її жертв. А ще раніше, у 2001-му, законодавство у цій сфері було лібералізовано настільки, що остовпіли навіть найбільш закоренілі його порушники.

Невдовзі ж, і це по-друге, почало підтверджуватися висловлене ще за рік до ухвалення нового закону побоювання: немає гарантії, що посилення санкцій, на яке робиться ставка, не перетвориться на чергову паперову страшилку. За деякими оцінками, закон попрацював на повну силу протягом одного кварталу. Поки не отямився після неочікуваного потрясіння сержанта Петренка й не заходився реалізовувати ще перспективніше для себе гасло: «Вищі штрафи — більші хабарі». Водіям, за їхніми ж зізнаннями, було краще розходитися з інспекторами миром і без письмових слідів за половину збільшених сум покарань.

У таких випадках прийнято ставити крапку. Та крапок на разі три: далі буде. На підході ще крутіші заходи, але навіть причетні до цього люди не певні, що плоди їхніх трудів і натхнення не будуть без залишку з'їдені корупційним монстром. Доводилося чути й таке: якщо вже хабарі на дорогах не викорінити, то треба зробити так, щоб давати їх було або невигідно, або непосильно. Чітко і ясно.

Просто ж звертатися до свідомості моторизованих мас сьогодні принаймні наївно. З урахуванням, підкреслимо особливо, живучості подвійних стандартів під девізом «що дозволено Юпітеру...» Ось і нещодавно один народний депутат гордовито повідав світові про свій бліц-кидок до Одеси. Швидкість сановного авто сягала 240 кілометрів — за якими правилами? І чи чесно після таких пасажів городити законодавчі городи з педантичною, до десятків кілометрів, розписаними штрафами за швидкісні порушення? Певна річ, для інших.

Треба віддати належне парламентському комітету: він послідовно обстоює ту позицію, що контроль за дорожнім рухом має вестися технічними засобами винятково в автоматичному режимі. Тобто без присутності, участі та впливу того, що іменується, і не у позитивному сенсі, людським фактором.

Процес начебто перейшов у практичну площину, на останньому з круглих столів представники фірм, які розробляють і виготовляють автоматизовані системи, демонстрували їхні можливості. Висловлювалося одностайне — сподіватимемося, що настільки ж щире — схвалення проекту. Потреба в якому загострюється тим, що Україна залишилася практично єдиною з європейських держав, де такої системи немає.

Як завжди, затримка у нас за головним — коштами, бюджетними й інвестиційними. Адже справи складні, затратні, тільки закликами, авансами та надіями їх не підняти. Тож з огляду на минулі уроки не зайве звернутися до ще однієї сентенції 2008 року. Вона теж не потребує коректив: «А поки що в епіцентрі дорожнього руху залишиться ДАІ. Зі зміненим законодавством наперевіс. На краще це чи на гірше — це вже як вийде. Час і досвід навчили уникати однозначних прогнозів і відповідей на такі запитання...»

Олександр ФЕДРИЦЬКИЙ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА і Віталія СКОБЕЛЬСЬКОГО (з архіву «Голосу України»).

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...громадяни скаржаться на садівничі товариства

96 скарг від громадян, в основному — від членів садівничих товариств (СТ), надійшло за останній рік у координаційну раду розвитку місцевого самоврядування. Левина їх частка стосується керівництва СТ. У координаційній раді стверджують, що найчастіше скаржаться на самоправність голів: ті в односторонньому порядку, іноді прикриваючись рішеннями правління, збирають з пересічних членів кооперативу в примусовому порядку гроші, у кілька разів, порівняно з ринковими цінами, завищують вартість спожитої садівниками електроенергії та води, а зарплату собі призначають у розмірі п'ять тисяч гривень.

На думку юристів, цьому сприяє законодавство, відповідно до якого органам місцевого самоврядування заборонено втручатися в діяльність садівничих товариств. Деякі голови користуються цим. Можуть, наприклад, кілька років не приймати від садівників членські внески, а потім через несплату виключати людину з СТ.

Представники садівничої громадськості Севастополя пропонують співробітникам відділу боротьби з економічними злочинами міського УМВС періодично перевіряти фінансово-господарську діяльність об'єднань.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

...на Дніпропетровщині затримано сімейного лікаря, який викрав, тримав під замком та гвалтував неповнолітню дівчину

Спочатку до міліції звернулася матір дівчини і заявила про її зникнення. Але 3 серпня дитина повернулася додому у майже шоковому стані. З часом, прийшовши до тями, вона розповіла правоохоронцям і родичам про те, як її викрав, замкнув у гаражі і деякий час ґвалтував невідомий чоловік.

Слідство у справі встановило, що ще 19 липня 30-річний сімейний лікар в районі цвинтаря міста Тернівки (поблизу Павлограда) підійшов до потерпілої і, приставивши до шиї ножа, а до обличчя — шокера, відвів її на галявину неподалік. Там, поклавши на землю, зв'язав їй скотчем руки та ноги, заклеїв рота, відніс до свого автомобіля та поклав у багажник.

Потім він відвіз дівчину до свого гаража і спустив її до погреба, потому двічі зґвалтував. Після «розваги» лікар скотчем прив'язав руки дівчини до палиці у вигляді розп'яття та, закривши погріб, поїхав геть. Зловмисник приїздив до гаража майже щодня, приносив питну воду, цукерки та періодично ґвалтував дівчину.

Та 3 серпня до нього зателефонували сусіди і поскаржилися на галас, який лунає з його гаража. На це лікар відповів, що просто забув вимкнути радіо. Однак ця обставина, вочевидь, злякала ґвалтівника. Бо того дня він відвіз дівчину на околицю міста і сказав, щоб вона нічого нікому не розповідала, за що він дасть їй 3 000 гривень та купить новий мобільний телефон...

За цим фактом слідчим відділом Тернівського райвідділу міліції порушено кримінальну справу за ч. 2 ст. 146 (незаконне позбавлення волі або викрадення людини) Кримінального кодексу України та ч. 3 ст. 152 (зґвалтування) Кримінального кодексу України.

Зловмисника заарештовано. Ведеться слідство.

Залишається загадкою, як така людина потрапила до лав медичних працівників і отримала диплом лікаря?

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

На крайніх флангах цієї системи — халтурне навчання в багатьох автошколах або куплені права

У США через посуху падає виробництво сільгосптехніки *(Agro. ru)*

Друга міжнародна конференція «Яблучний бізнес України та Росії–2012» відбудеться завтра в Києві *(«АПК–Інформ: овочі та фрукти»)*

У таку спеку та за такої ціни можна трішки побути й вегетаріанцем

Уже тиждень на Запоріжжі намагаються побороти африканську чуму свиней

СИТУАЦІЯ

Нагадаємо, що на початку минулого тижня фахівці підтвердили: причиною загибелі кількох льох у селі Камишуватка Приморського району Запорізької області стало украй небезпечне для свинячого поголів'я захворювання, відоме як африканська чума свиней. Негайно було проведено низку карантинних заходів. У Камишуватці усипили, а потім спалили в спеціально виритій траншеї 198 свиней. Тобто все сільське свинопоголів'я, як мовиться, по факту. Господарі отримали компенсацію із розрахунку 18 гривень 17 копійок за кілограм живої ваги утилізованих тварин. За поросят вагою до 20 кілограмів сплатили до 55 гривень за кіло. На жаль, у мешканців навколишніх населених пунктів це довіри до влади не додало...

«У п'ятницю, згідно з існуючим порядком, — розповів «Голосу України» заступник міського голови Приморська Костянтин Гогунський, — розпочали обхід домоволодінь у приватному секторі міста. Приморськ, як то мовиться, на межі карантинної зони, тому нашою метою є точний облік свинопоголів'я з метою забезпечення жорсткого контролю за міграцією і тварин, і отриманого з них м'яса. Ні про утилізацію, ні навіть про забій худоби в Приморську не йдеться. Однак та нервозна обстановка, яка склалася навколо осередку захворювання африканською чумою, призвела до вже самостійного масового забою свиней у місті. Частково м'ясо тримають у холодильниках, а в більшості випадків переробляють на консерви».

На запитання: «Чи якось позначилася ситуація із карантинними заходами на торгівельних майданчиках Приморська?» К. Гогунський зазначив: «Практично ніяких змін не помічено — ринки і крамниці працюють у звичайному режимі, і, відповідно, жодних перебоїв із забезпеченням продовольством не спостерігається».

Звичайно, Приморськ — місто невелике, а як справи в Запоріжжі, адже тут проживає заледве не половина населення області? Дводенні дослідження найбільших торговельних майданчиків обласного центру — Центрального ринку, що на вулиці Анголенка, і «Критого ринку» — показали, що паніки немає, як і... покупців **(на знімку)**. Зокрема, в суботу на головний м'ясній вітрині Запоріжжя — «Критому ринку» ряди буквально ломилися від чудового м'яса, але побачити тут покупця було великим щастям. За винятком одного прилавка, де ще й черга стояла. «Бо в нас м'ясо завжди свіже, і воно справді вироблене на сільських подвір'ях», — пояснила ситуацію продавщиця. Виявляється, у торгових справах таки багаторічна репутація і виховання власного клієнта дозволяють долати будь-яку кризу. Включаючи і чуму...

На Центральному ринку в традиційних м'ясних рядах усе, як на «Критому ринку» — покупців менше, ніж продавців, а на так званому «Радіоринку» працювала хіба що третина торгових місць. І не видно було, щоб тут черги стояли. Може тому, що ніхто і не надумав хоч трохи збити ціну? Як була вона за кілограм «вирізки» 58—60 гривень у суботу, так і в неділю без змін залишилася.

На наше запитання інспектори ветеринарної медицини на «Критому ринку» відповіли, що не пов'язують помітне скорочення обсягів м'яса для продажу і зменшення кількості покупців із чумою. «Подібні речі, можливо в трохи м'якшому варіанті, влітку трапляються, — розповіли нам. — Люди, замість того, щоб ходити ринком, ідуть на море, адже цього року спека дошкуляє як ніколи. Щодо якості м'яса, то її ми традиційно гарантуємо».

Власне, з інспекторами можна і погодитися — наче про ніяку рибну чуму чути не доводилося, а павільйон продажу мороженої, копченої та соленої риби на тому ж «Критому ринку» просто пустував — тільки продавці на робочих місцях і жодного покупця...

Взявся телефонувати знайомим фермерам, що мають відношення до свиновідгодівлі. Відповідь була короткою: «Біда!» Бо закрите вивезення свиней і свинини за межі області щонайменше на ближчий місяць загрожує їм серйозними збитками. Це навіть у разі, коли осередок небезпечної хвороби в Камишуватці — єдиний, і його надійно погашено. Причина тут ось у чому. Чи від великого розуму, чи навпаки, протягом 1990-х років на Запоріжжі (і в обласному центрі, зокрема) було практично винищено всю м'ясо-молокопереробну промисловість. Ті, хто вижив чи з'явився з чистого аркуша, земляків не дуже жалують — особливо закупівельними цінами. Через те запорізькі свинарі сьогодні працюють швидше з Полтавою і Харковом, ніж, наприклад, із Мелітополем. І ось тепер доведеться або сидіти й чекати біля моря погоди, принаймні, 40 карантинних днів, або йти на поклон до місцевих монополістів, які себе героями, звичайно, покажуть...

І ще. Взагалі-то запоріжці, із тих, хто чимось цікавиться, начебто поінформовані, що африканською чумою свиней люди не хворіють. Та на запитання: «Чому ж не купуєте м'ясо?» лише віджартовуються: «У таку спеку та за такої ціни можна трішки побути й вегетаріанцем».

Може, воно й справді так?

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запорізька область.
Фото автора.

Виріс у тещі уДАЧНИЙ огірок

ФОТОРЕКОРД

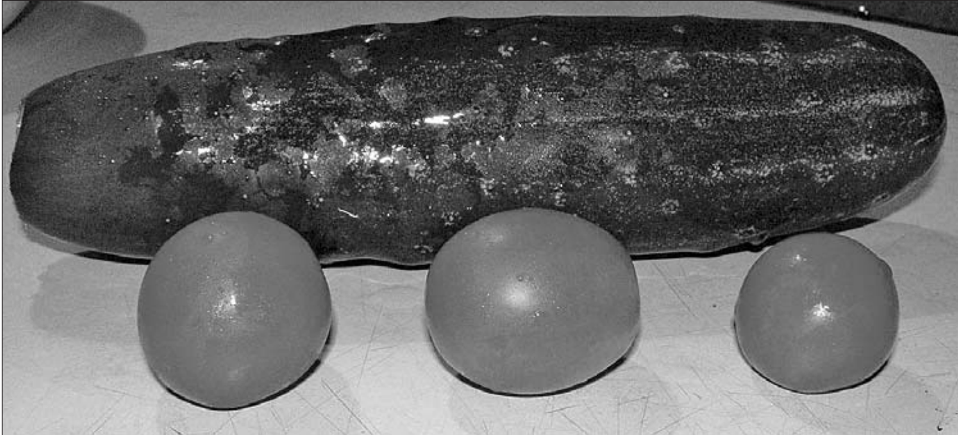
Позамежні навіть для найпівденнішого українського міста Севастополя липневі температури (днями сусідка всім мешканцям нашого будинку демонструвала термометр із позначкою 56 С° — тримала його на вікні, під прямими сонячними променями) творять дива не тільки з морською водою, асфальтом, відпочивальниками, водіями автотранспорту, а й ошелешують дачників-городників.

Минулих вихідних батьки дружини запросили нас на дачу для допомоги у збиранні врожаю. Знімаючи огірки, раптом помітив екземпляр, що вразив своїми розмірами: не кожен баклажан на сусідній грядці міг посперечатися з ним. Але найбільше здивувало те, що за такої богатирської статури (зображені на фото помідори середньостатистичних розмірів — 6,5—7 сантиметрів у діаметрі) плід був зовсім зеленим, тобто використовувати його для розведення сорту було зарано. Якщо чекати, коли поковкне, то «агурос» (так стародавні греки охрестили плоди трав'янистої рослини із сімейства гарбузових) у довжину і діаметрі додав би безсумнівно.

На жаль, зважити тещин вдалий огірок я так і не встиг — дружина вирішила, що велетня треба рятувати від пожовтіння. Поки я шукав штангенциркуль і терези для визначення точних параметрів диво-огірка, овоч безславно пропав — дружина нещадно покришила його в салат. Утішився лишень тим, що залишилося фото.

Після смачного вітамінного обіду з допомогою знімку обчислив приблизні розміри огірка-чемпіона: близько півметра завдовжки та майже десять сантиметрів у діаметрі. І навіть інформація з Інтернету про те, що німецькі вчені колись вивели сорт огірків, які важили до десяти кілограмів кожний, враження від салату не зіпсувала.

Микола МАГДИЧ.
Фото автора.

ТЕНДЕНЦІЇ

Вовк і... Екзотика —

Нарікання на те, що в селі важко прожити, бо немає ні роботи, ні зарплати, ні взагалі будь-якого достойного заняття, звучать так часто і від стількох людей, що ми звикли сприймати їх як аксіому. А між тим знаходяться і такі господарі, котрі можуть і свою справу організувати, і все село нею подивувати. Їхні захоплення видаються навіть дещо екзотичними. А якщо подумати, то саме в них — сутність сільського життя. Тільки, на жаль, про це чомусь забулось.

Не хочеш поросят — розводь кіз

Коли хтось почує про Валентина Вовка із Шумівців, що в Хмельницькому районі, обов'язково згадає казку про вовка і сімох козенят. Ну як інакше — тут тобі й прізвище, й повна стайня кіз. От тільки в господаря їх набагато більше, ніж у казці — ледь не півсотні. Таке стадо мало де й побачиш. Тим більше, що для Поділля ні кози, ні продукція з їхнього молока не були особливо розповсюдженими. Навпаки, вважалося, що тільки найгірший, найлінивіший господар у селі може замість корови тримати кізочку.

А от цей фермер вирішив довести протилежне — «козиний» бізнес може бути прибутковим. Принаймні, вигідніший навіть за розведення свиней. І в цьому чоловік переконався на власному досвіді. Був час, коли взявся за вирощування поросят. Але дуже швидко зрозумів, що

великі гроші на свинині важко заробити — ціни на ринку вкрай нестабільні, поки кабанчика вигодуєш, вони кілька разів можуть змінитись. Тож коли приходить час підраховувати прибутки, не завжди у плюсах опинишся.

Ідея ж заробляти на козиному молоці виникла після того, як сам спробував поправити здоров'я завдяки цілющому напоєві. Для початку купив п'ять кізочок. Правда, подбав про те, щоб були породисті, їздив за ними аж до карпатських сіл. Усім відомо, що тамтешня бринза славиться на весь світ.

Із часом до невеличкого стада додались ще два породисті цапи, яких привезли з-за кордону. А вже за кілька років воно перетворилось на домашню ферму з добірною худобою. Не так багато знайдеться власників кіз, котрі можуть похвалитись, що отримують по півсотні літрів молока в день від кози. А загалом щодня господарі доять літрів сто молока. Його можна продати сирим на ринку. Або виготовити сир, що переважно й роблять.

Хто ласий до чужих грошей, одразу підрахове, що на козиному сирі можна мало не озолотитися. А коли ще й глянути, що в супермаркетах кілограм такого продукту коштує від 250 до 350 гривень, то вже справжні заздрощі беруть. Та погане це діло — чужі кошти рахувати. От ще б хто витрати та працю порахував. Адже Валентину і Тамарі Вовкам доводиться трудитись на своїй фермі від світанку до смеркання. Хоч коза — не корова, але ж і її треба й випасти, і видоїти, і корми на зиму заготовити...

Для того, щоб утримувати таке стадо, на десятьох гектарах ведуть ціле господарство. Дві третини землі господарі відводять під ячмінь та овес. Ще третину — під сіножаті. Одне слово, є де попрацювати і в полі, і в хліві.

Але ж родина цю справу любить. Та й заробіток має. І не скаржиться, що в селі немає як і за що прожити.

Набридли кури — займись павичами

Володимир та Зінаїда Джумиги з Михайлівки, що в Ярмолинецькому районі, кілька років тому теж всерйоз задумались, чим би зайнятись їм у селі. Після того, як завершилась їх трудова кар'єра на підприємстві в обласному центрі, вирішили повернутись на батьківщину. Але традиційні півгектара городу і кілька курей у дворі їх не влаштовували. Якось одразу замислилися над тим, щоб справа була для душі, а принагідно й хоч який, а матеріальний зиск від того мали. Ось так і з'явилась у дворі невелика сімейка страусів.

Цими птахами вже, начебто, українців і не здивуєш. У багатьох областях відшукається хоч одна страусина ферма. Але щоб ось так у хліві замість звичайних курей та гусей завести пару-трійку довгоногих велетнів...

Ось і Джумиги до великої птахоферми так і не дійшли. Втім, і завдання такого перед собою не ставили — трійки страусів для домашнього господарства цілком вистачає. Були б не проти, щоправда, якби в них молодняк розвився, але все якось не виходило. Зате до сорока гігантських яєць, котрі важать більше кілограма, за сезон вдається назбирати. Частина йде родині до столу. А частину не проти й продати. Тож хоч невеликий прибуток, а все ж є.

Але це ще не весь «пташиний» бізнес. Той, хто побуває в дворі в цієї родини, обов'язково вийде звідти з думкою, що це справжній райський куточок. Адже є там не тільки кури найрізноманітніших порід, а ще й фазани. Про те, які на вигляд ці птахи, можна здогадатись навіть за їхніми назвами — королівські, алмазні, золоті та срібні... А на довершення всьому — ще й павич.

Частково м'ясо тримають у холодильниках, а в більшості випадків переробляють на консерви

Не орють, не дискують — урожай з одного поля збирають двічі на рік

ДОСВІД

На ланах товариства «Мрія», розташованого у селі Блощинці Білоцерківського району Київщини, вже п'ять років врожають за нульовою технологією. Не орють, не дискують і не культивують землю, сіють зерно прямо по стерні.

— За рахунок такого господарювання, — пояснює керівник «Мрії» кандидат сільськогосподарських наук Михайло Войтовик, показуючи гречане поле **(на знімку)**, — значно скорочуються непродуктивні витрати. Особливо ощадливо використовується дизельне паливо. Якщо зазвичай тільки обприскувач проходить ланом 10—12 разів, то по цьому техніка курсує лише чотири рази за сезон. Витрачається 22 літри дизельного палива на гектар, тоді як у суперсучасного європейського фермера, якого на Заході носять на руках, — 25 літрів. А вітчизняні сільгосп-виробники й поготів — 75—110 літрів. Урожай при цьому отримуємо однаковий. Не варто пояснювати, яка технологія вигідніша.

Є ще один плюс «ноу-тіл», або прямого посіву, вагомий і для економіки сільгосппідприємства, і для довкілля загалом: за словами співрозмовника, на цьому гречаному полі не використовували ні мінеральних добрив, ні пестицидів. З хворобами рослин вдало борються мікроорганізми. Треба лише дати їм можливість «працювати». Якщо, приміром, у лісі живе 25 тонн таких живих організмів на один гектар, то на ланах, де господарюють за згубними інтенсивними технологіями, — дві-три тисячі. Показово, що при прямому посіві у грунті після кожного врожаювання запаси гумусу тільки додаються.

Керівник сільгосппідприємства розповів, що нульова технологія підходить під більшість культур. Утім, не годиться для буряків, які вимагають глибокої оранки. Але «на вітчизняних ланах прямий посів використовується рідко, хоча методика поширена у Бразилії та інших країнах Латинської Америки. Проте мало кому відомо, що сто років тому вперше її застосовували у нас, на Поділлі».

А на запитання: «Чому, коли так вигідно, на «ноу-тіл» масово не переходять агроформування в Україні?» відповів, що у перші два-три роки такого господарювання на полях, вражених пестицидами, корисна мікрофлора лише набирає сил. Тому в цей період технологія дає мінусові результати. Але треба ламати людську психологію, адже це не лише особливий стан душі, а й майбутнє землеробства.

Є в товаристві «Мрія» й інший цікавий та економічно вигідний досвід. Тут навчилися збирати зерно з одного поля двічі на рік. По озимих, приміром, сіють влітку поживну гречку — і врожайність її навіть більша за середньоукраїнську.

Валерій ДРУЖЕНКО.
Фото автора.

ДО РЕЧІ

Якщо вірити Мінагропроду, в Україні ранні зернові та зернобобові зібрано на 9,7 млн. га (99% від прогнозу). Намолочено 24,7 млн. т зерна за середньої урожайності 25,5 ц/га (торік на цей час було 31 млн. т за врожайності 30,2 ц/га).

Зокрема, майже завершено збирання ячменю (намолочено 7 млн. т за врожайності 21,5 ц/га), пшениці (15,9 млн. т за 28,5 ц/га), гороху (364 тис. т за 17,2 ц/га) та жита (687 тис. т за врожайності 23,3 ц/га).

МАЙЖЕ ДОСЛІВНО

Голова Київської облдержадміністрації Анатолій ПРИСЯЖНЮК:

Поля Київщини, де впроваджуються ефективні технології, беруться до уваги наукові рекомендації та пропозиції відомих аграріїв, не соромно демонструвати. Впевнений, і завдяки сучасним підходам область має досить хороші результати зі збору зернових культур. Що ж до товариства «Мрія», де навчилися хазяйнувати краще провідних фермерів об'єднаної Європи, то таке господарювання можна лише вітати, підтримувати й цим пишатися.

сорок козенят

це й романтично, й вигідно

Хто почує про таку пташину колекцію, намагається приїхати, подивитись. А любителі не проти й у своєму господарстві мати таку красу. Тож інколи господарям вдається дещо продати. Хоча на цій справі особливо не розбагатіли та й на справжню бізнесову основу переводити її не думають, проте зовсім непогано, якби до морального задоволення час від часу додається ще хоч якась копійка.

Диваки годують світ

Захоплення дивовижними птахами, породистими тваринами, а чи небаченими рослинами — це справа швидше диваків, аніж справжніх бізнесменів. Бо, як правило, беруться за неї не задля великих заробітків, а, як то мовиться, — для душі. І лише потім комусь пощастить — можуть ще й заробити.

І справа зовсім не в бізнесових ризиках, а в тому, що навіть із такою дивною, а через це дуже часто — доволі популярною продукцією, її продавцям просто ніде дітись. Треба роки, щоб разом із бізнесом налагодити ще й канали збуту.

Я не даремно назвала ціну імпортного козиного сиру. Якби ж то за такі гроші її міг продавати вітчизняний виробник. А про сільського фермера вже й говорити не доводиться. Той же Валентин Вовк пригадує, що

розпочинати свою справу доводилось з того, що сам кожного ранку віз на базар молоко та сир.

І тільки тепер, через роки, коли щодня в його господарстві є по кілька бідонів молока, може дозволити собі здавати свій товар оптовикам. А ті, зрозуміло, не оперують розцінками із супермаркетів — насправді вони в п'ять—шість разів менші.

Наскільки це справедливо щодо того, хто виробляє сільські «родзинки»? Та як подивитися. Тим, хто живе в селі й мусить сам вести практично все господарство, важко займатись ще й менеджментом та продажем. Тому й погоджуються на те, що пропонують оптовики. Зрештою люди раді й цьому, бо їхня праця все-таки оплачується. І мало хто з односельців може похвалитись подібними заробітками. Але якби таким ентузіастам ще й яка підтримка, можна тільки уявити, що б вони виростили на своїх городах та вигодували в хлівах.

Сьогодні багато йдеться про те, що держава усіляко намагається сприяти розвитку сільського господарства, дотуючи ту чи іншу галузь. Справді, великий аграрний бізнес час від часу має можливість отримати певні кредити і фінансову підтримку. А що при цьому перепадає сільському подвір'ю, де виробляється левова частка молока, м'яса, овочів? І хоча останні не зрівняються у показниках валового виробництва з компаніями, що спеціалізуються на зернових, олійних культурах чи виробництві цукру, проте саме продукція індивідуальних господарств є основою для харчового раціону вітчизняного споживача. Хоч би що хто говорив, а саме сільські диваки, а інакше вже й не назвеш людину, що досі тримає корову і здає за копійки молоко чи тягне на плечах мішок картоплі, щоб обміняти її на пару пляшок олії, годують усіх.

Але ні вони, ні тим більше любителі сільської екзотики навіть не мріють про будь-яку бюджетну підтримку. Бо це здавалося б таким само фантастичним, як і їхні невеличкі дивні хазяйства посеред традиційних сільських подвір'їв.

Після багаторічних розмов про їхню підтримку нарешті дочекались дотації на молодняк тварин. Голова Хмельницької ОДА навіть похвалився, що в область уже надійшло близько півмільйона гривень на цю справу. І що ж? Може видаватися парадоксом, але селяни вже не довіряють бюджетним грошам і не поспішають за ними. Бо насправді вони мало впливають і на їхнє життя, і на розвиток домашнього бізнесу.

Очевидно, їм потрібна зовсім інша підтримка. Не кілька сотень гривень, а можливість показати і реалізувати свій товар. Поки що все найчастіше обмежується лише базарами. Час від часу — виставками чи великими сільськогосподарськими ярмарками. Але ж вони проходять раз—два на рік, а справжнім господарям є що показати і продати завжди.

Звичайно, можна прожити життя, так і не скуштувавши яєчні зі страусиного яйця. Проблема зовсім не в тому, чи зможемо ми поласувати незвичними делікатесами, а в тому, чи захоче їх хтось виробляти для нас. Дивно, але

ми готові платити величезні суми за заморські делікатеси, які дуже часто вирощуються і виробляються такими ж самими сільськими любителями своєї справи. Хіба їхні яйця і справді смачніші, а сир — жирніший?

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

ТИМ ЧАСОМ

З'їли менше, а заплатили більше

За перше півріччя на центральних сільськогосподарських ринках у Хмельницькому, Кам'янці-Подільському та Шепетівці населенням продано сільгосппродуктів на 83,7 мільйона гривень. Ціни за цей період підвищились на 8,5 відсотка.

Причому, продукти тваринництва подорожчали на 18 відсотків, а обсяг їх реалізації зменшився на 3,2 відсотка. Продаж продукції рослинництва зріс на 10,4 відсотка за зниження цін на 12,4 відсотка.

Порівняно з минулим роком значно подешевшали капуста, цибуля, картопля, морква, буряки, крупа гречана, цукор, часник. Водночас майже в півтора рази дорожчим стало сало, на третину — яйця, на 16—20 відсотків м'ясо та яблука. Також зросли ціни на птицю, мед, молоко, олію.

АКТУАЛЬНО

Фермер став рабовласником

Управління по боротьбі з організованою злочинністю Херсонщини ліквідувало злочинне угруповання сучасних рабовласників. На чолі банди був етнічний вірмен — 32-й громадянин України, який зареєстрував фермерське господарство і отримав у користування земельну ділянку біля міста Нова Каховка.

Фермер, його брат і ще один спільник шукали в найближчих селах і містах бомжів і пропонували їм попрацювати в полі, обіцяючи ситне харчування, житло з вигодами та по сто гривень на тиждень. **Однак замість обіцяних вигод батраків утримували в сараях з дощок та іржавого оцинкування, видавали крупу і чай без надмірностей на зразок масла, м'яса та молока, та дешеві цигарки, а грошей не платили взагалі.**

У таких умовах люди гнули спини в полі весь світловий день, без вихідних і перерв. Тих, хто обурювався, били або показово приковували десь біля барака. Проте з двох десятків рабів більшість зуміла втекти й повідомити в міліцію про те, як над ними знущалися. Навідавшись на «хутірець», УБОЗівці знайшли ще трьох осіб — вони були настільки виснажені, що фізично не могли втекти від «добрих роботодавців».

Під час обшуку оперативники вилучили чимало «засобів переконання», за допомогою яких наймитів тримали у страху — мисливська рушниця, дерев'яний кийок і наручники. Крім того, на території фермерського господарства знайшли ще й посадку з 11 кущами конопель, тож тепер «фермери» відповідатимуть не лише за незаконне позбавлення волі, а й за вирощування сировини для виготовлення наркотиків, **проінформували в секторі зв'язків із громадськістю обласного управління МВС.**

Ні дров, ні газу, одні кізяки

У стані «млявотриваючої» енергетичної кризи живуть десятки віддалених сіл Херсонщини. Газопроводи до них не дотягли, дров у степу не знайдеш, отож найдоступнішим енергоносієм залишається зріджений газ у балонах. Однак ціна на нього постійно зростає, і дійшло вже до того, що 18-кілограмову ємність із паливом почали продавати по 235—260 гривень. На одне селянське господарство на місяць потрібно два такі балони, а взимку й більше, тож за газ доводиться віддавати мало не п'яту частину мізерних сімейних доходів, що рідко перевищують 2—3 тисячі гривень.

Відреагувавши на обурення жителів віддалених сіл, керівництво Херсонської облдержадміністрації пообіцяло допомогти налагодити поставки в «глибинку» зрідженого газу за ціною в 133 гривні. Проте, «соціальний» газ, як і раніше, залишається недосяжною мрією сільських споживачів. Згідно з повідомленням АТ «Херсонгаз», за останні півроку його реалізували населенню близько десяти тисяч балонів за потреби, принаймні, удвічі більшої потреби. Біда в тім, що централізовано закупівлі на національних біржових аукціонах покривають трохи більше половини потреб регіону, і цей газ розподіляється за списками сільрад тільки серед найнужденніших — самотніх старих людей, інвалідів, багатодітних родин тощо. А ті, хто до категорії «пільговиків» не потрапив, змушені купувати балони за «комерційною» ціною у змісті приватних підприємств-посередників, що працюють на Херсонщині.

Самі чиновники визнають, що в найближчі місяці на жодне відчутне поліпшення чекати не варто. За даними пресслужби все тієї ж Херсонської облдержадміністрації, у липні нинішнього року для придбання на аукціоні Української аграрної біржі було заявлено для покупки 368 тонн зрідженого газу, а придбати вдалося лише 85 тонн. Отож переплачувати за блакитне паливо селянам доведеться й надалі. Або збирати й сушити кізяк, щоб на ньому грітися і готувати їжу, як це робили найбідніші сім'ї сто років тому.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область

Львів зустрів олімпійську чемпіонку з фехтування Яну Шемякіну квітами та оркестром

Узято золоту вагу

У понеділок скарбниця українських олімпійців поповнилася третьою золотою медаллю, яка дещо поправила турнірне становище нашої збірної, повернувши її у другу десятку. Цю нагороду виграв на помості для змагань важкоатлетів Олексій Торохтій (вагова категорія 105 кг). Не просто виграв, а вирвав перемогу у своїй останній спробі, передає з арени змагань спеціальний кореспондент «Укрінформу».

Статус чемпіона Олімпіади піднімає й статус журналістської групи: ми отримали можливість зустрічати Олексія першими, на початку мікст-зони, через яку проходять спортсмени. Правда, цього разу нам довелося зачекати, адже відбувалася церемонія вручення олімпійських медалей. Удев'яте на лондонській Олімпіаді було піднято прапор України і втретє прозвучав наш національний гімн.

«Для кожного спортсмена золота олімпійська медаль є найвищим досягненням. І я не виняток: для мене, як і для моїх тренерів, це велика подія і великий день», — сказав Олексій Торохтій. На запитання, коли він у ході змагань дізнався, що вийшов у число лідерів, спортсмен зізнався, що це відбулося уже на фініші змагань. «До цього, — як скаже мені пізніше тренер Олексія Михайло Мацьоха, — ми не повідомляли йому про те, як змінюється ситуація в турнірній таблиці. Це б тільки відволікало його, заважало зосередитися. Для нього діяла тільки одна установка — іти на поміст і піднімати штангу. За тактику і стратегію боротьби відповідали ми, тренери».

Кульмінацією в цій боротьбі були останні спроби фаворитів змагань. Один за одним не беруть замовлену вагу 226 кілограмів атлети з Узбекистану Нуриддінов і Єфремов, латиш Плеснієкс, поляк Бонк. Ще раніше вибув із змагань, невдало реалізувавши у ривку всі три спроби, інший польський спортсмен — Долега. До речі, після змагань Олексій зізнається, що найсерйознішим своїм суперником за відсутності російських штангістів вважав саме Марчіна Долегу, триразового чемпіона світу. Так само завалив усі три спроби, але в поштовху, грузин Гія Мачаваріані. Не підняв 226 кілограмів у другій спробі і сам Олексій. І тільки іранець Навад Насіршелал зумів подолати рубіж у 227 кілограмів.

Але в Торохтія, як і в іранця, залишався третій підхід. Іранський штангіст замовляє 229 кілограмів — цієї ваги йому б вистачило для перемоги. Він відриває штангу від підлоги, але не більше: підняти її на груди вже не було сил.

Олексій і його тренери замовляють 227 кілограмів — ця вага надавала змогу українцеві обійти в сумі іранця на один кілограм. І наш атлет зумів здолати штангу, протримавши її на піднятих руках навіть довше, ніж передбачають правила двох секунд.

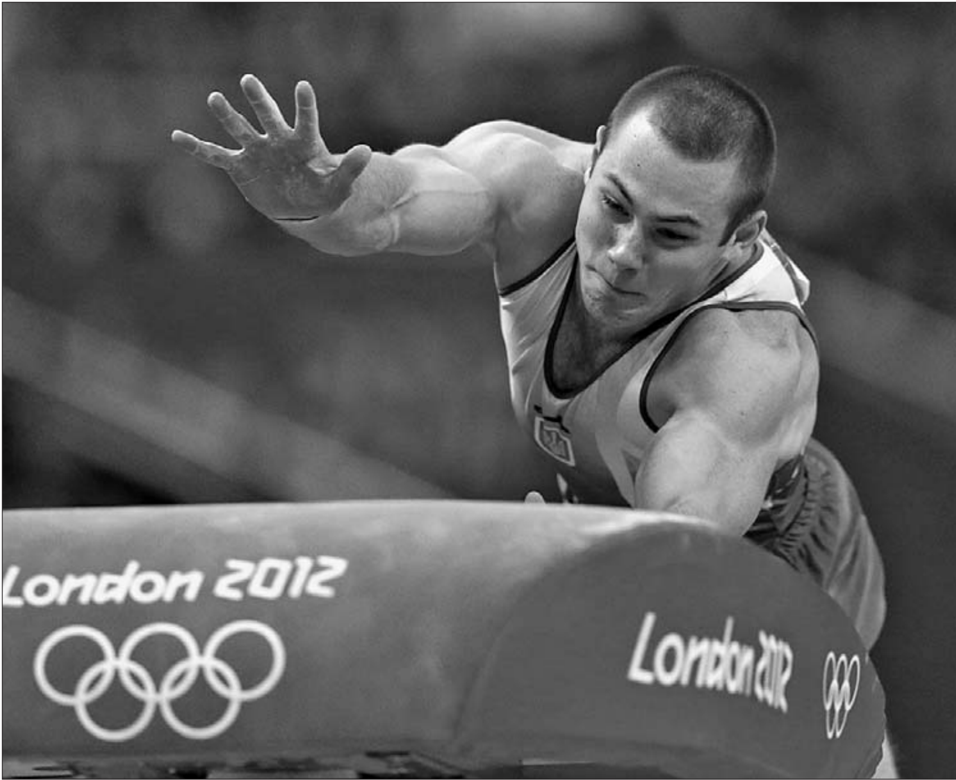
«Я не знав, як розгортається і завершується боротьба, про це тренери мені не розповідали, зате я знав, що після порівняно невисокого результату в ривку — 184 кілограми, крапку потрібно ставити у поштовху. І я до цього був цілком готовий, адже на тренуваннях піднімав штангу й куди важчу: 235—240 кілограмів. Чи хвилювався на олімпійському помості? Ви знаєте, я переживаю певну нервову напругу до змагань. А коли вони починаються і ти виходиш на поміст, то всі переживання й емоції віддаєш поєдинкам зі штангою».

Олексій вважає, що хід змагань міг би скластися по-іншому, якби в них взяли участь два російські спортсмени — переможець останнього чемпіонату світу Хаджимурат Аккаєв і срібний призер цього чемпіонату Дмітрій Клоков. У тому, що за їх участі результати турніру могли мати інший вигляд, висловив переконання у розмові зі мною прославлений штангіст шістдесятих років, автор 69 (!) світових рекордів Давид Рігерт: «Були б вони, тут би був зовсім інший концерт. Я приїхав на Олімпіаду дещо раніше за них. Включив їх у програму олімпійських змагань. Ми небезпідставно чекали, що спортсмени увійдуть у трійку призерів. Але не судилося. Уже тут, у Лондоні, обида зазнали травм, і від участі у змаганнях їм довелося відмовитися».

Не факт, звичайно, що росіяни неодмінно стали б переможцями турніру у ваговій категорії 105 кг, до якої їх готували, у тому числі змушуючи спортсменів зганяти зайву вагу. Але, напевне, боротьба за медалі у цій вазі загострилася б. «Щоб перевірити це, треба дочекатися наступного великого турніру, в якому б узяли участь і росіяни», — сказав з цього приводу Олексій.

Ми б могли і не бачити його на найвищій сходинці олімпійського п'єдесталу. Два роки тому Торохтій вирішив попрощатися з важкою атлетикою, бо його дістали постійні поневіряння і пошуки хоча б мінімальних фінансів, розповів мені тренер спортсмена, а в минулому наставник інших чемпіонів і призерів Олімпійських ігор, зокрема, Таймазова і Готфріда, Михайло Мацьоха. Можливо, все б так і сталося, якби не підтримка відомого підприємця Олександра Гереги та його дружини Галини Гереги, власників успішної компанії «Епіцентр». І сам спортсмен, і його тренери дуже вдячні керівникам компанії за вчасну, постійну і безкорисливу підтримку. До речі, цю підтримку — і моральну, і фінансову — мають ще кілька наших олімпійців, які виступають у Лондоні.

Отже, із спортом Олексій Торохтій, на щастя, не попрощався. І сьогодні Україна завдяки цьому має нового олімпійського чемпіона.

Гімнаст із Донеччини Ігор Радивилов відкрив лік медалям чоловічої частини олімпійської збірної України.

Прорив до еліти

Зайнявши третє місце в опорному стрибку, гімнаст із Донеччини Ігор Радивилов відкрив лік медалям чоловічої частини олімпійської збірної України. До цього олімпійські нагороди завойовували тільки наші спортсменки.

У тому, що, нарешті, здобув медаль представник нашої команди гімнастів, є своя спортивна справедливість. Насамперед, варто нагадати, що наші чоловіки не пробились на змагання пекінської Олімпіади. Тож у Лондоні відбулося їх олімпійське повернення. По-друге, наша збірна не тільки пробилась у фінальну вісімку, а й дала бій визнаним фаворитам. На якихось 15—20 хвилин вона навіть була бронзовим призером Олімпіади, але судді задовольнили протест японців, вольовим чином перемістивши їх з четвертого на друге місце. По-третє, цілком успішно в абсолютній індивідуальній першості виступив наш Микола Куксенков, але і його на останніх снарядах судді дещо притримали, вивівши у призери японця, німця і американця.

Залишався останній вид змагань із спортивної гімнастики, де брав участь наш спортсмен, — опорний стрибок.

Першу спробу Ігор виконав чудово: з високим польотом, складними елементами, чітким приземленням. Другий стрибок гімнаст теж виконав на достатньо високому рівні, і його результат — 16.316 змогли тільки перевершити чемпіон світу кореєць Хан Сеок Ян і досвідчений росіянин Денис Аблязін.

Привітавши нашого спортсмена з бронзовою медаллю, ми поцікавилися, чи задоволений він нею. «Звичайно, хотілося б посісти вище місце, але я вважаю і бронзу досягненням. До того ж хотів би особливо підкреслити, що це досягнення всієї нашої дружної команди, яка несподівано для багатьох увірвалася до елітарних у чоловічій гімнастиці команд».

А де складніше й важче виступати — за команду чи в індивідуальних змаганнях? « За команду, — відповів Ігор, не задумуючись, і додав: — Відповідальність кожного у командних змаганнях набагато вища, адже ти можеш підвести своїх товаришів. А в індивідуальних першостях ти відповідаєш лише за себе».

Чи заслужено переміг в опорних стрибках кореєць, адже у своїй першій спробі він після приземлення не встояв, а зробив по доріжці кілька кроків? «Усе це так. Але при цьому слід врахувати, що в нього найскладніший з усіх учасників стрибок і що другу спробу він виконав майже бездоганно», — відповів Ігор.

Сам він теж збирається йти шляхом ускладнення стрибків. Часу для цього цілком вистачить. Адже йому тільки в жовтні виповниться двадцять років. Він навчається в Донецькому вищому училищі олімпійського резерву імені С. Бубки. У його активі — перші місця, і саме в опорному стрибку, в Кубку світу минулого і цього року, друге місце на чемпіонаті Європи. Тож є не тільки бажання самоудосконалюватися в гімнастиці, а й відповідні для цього дані та певний досвід.

Михайло СОРОКА
(«Укрінформ»
/«Голос України»).
Лондон.

Фото з сайту Олімпіади.

На помості для змагань важкоатлетів Олексій Торохтій (вагова категорія 105 кг).

ТАБЛО ІГОР

6 серпня

Важка атлетика. Чоловіки. До 105 кг. **1. Олег Торохтій (Україна) — 412 кг (185 кг + 227 кг).** 2. Назіршелал (Іран) — 411 (184+227). 3. Бонк (Польща) — 410 (190+220).

Спортивна гімнастика. Чоловіки. **Опорний стрибок.** 1. Хан Сеок Ян (Корея). 2. Аблязін (Росія) — 16,399 **3. Ігор Радивилов (Україна) — 16,316.** Жінки. **Різновисокі бруса.** 1. Мустафіна (Росія). 2. Ге Кесінь (Китай). 3. Твіддл (Велика Британія).

Кінний спорт. Конкур. Команди. 1. Велика Британія. 2. Нідерланди. 3. Саудівська Аравія.

Стендова стрільба. Чоловіки. **Трап**. 1. Черногораз (Хорватія). 2. Фабріцці (Італія). 3. Альдігані (Кувейт).

Легка атлетика. Чоловіки. **Біг на 400 м.** 1. Джеймс (Гренада). 2. Сантос (Домініканська Республіка). 3. Гордон (Тринідад і Тобаго). **400 м/б** 1. Санчес (Домініканська Республіка). 2. Тінслі (США). 3. Калсон (Пуерто-Ріко). Жінки. **Жердина**. 1. Сур (США) — 4,75. 2. Сільва (Куба) — 4,75. 3. Ісінбаєва (Росія) — 4,70. **Ядро**. 1. Остапчук (Білорусь). 2. Адамс (Нова Зеландія). 3. Колодко (Росія). **3000 м/п.** 1. Зарипова (Росія). 2. Грібі (Туніс) — 9.08,37. 3. Ассефа (Ефіопія).

Велотрек. Чоловіки. **Індивідуальний спринт.** 1. Кенні (Велика Британія). 2. Бож (Франція). 3. Перкінс (Австралія).

Греко-римська боротьба. До 120 кг. 1. Лопес (Куба). 2. Набі (Естонія). 3. Каялп (Туреччина); Ойрен (Швеція). **До 84 кг.** 1. Хугаєв (Росія). 2. Габер (Єгипет). 3. Гаджієв (Казахстан); Яніковскій (Польща). **До 60 кг.** 1. Норузі (Іран). 2. Лашхі (Грузія) 3. Курамагомедов (Росія); Мацумото (Японія).

Відповідальність кожного у командних змаганнях набагато вища, адже ти можеш підвести своїх товаришів

Нищать степ палії

Над Херсонщиною здійнялися суцільні клуби диму: після збирання врожаю ранніх зернових багато хто з селян узявся за варварською «агротехнологією» випалювати стерню. Вітер у степу перекидає жмутки палаючої соломи на лісосмуги, господарчі будівлі та дачі, в результаті чого вогнеборці змушені гасити від восьми до тридцяти пожеж щодоби! Причому не відомо, чим ця «вогненна вакханалія» взагалі може закінчитися. Днями через підпал тільки дивом не вигоріла частина великого села Чкалове у Великоолександрівському районі області. Вогонь дістався сінника, власник якого вже заклав туди на зберігання п'ятсот тюків соломи та два кубометри дощок для сушіння. Полум'я знищило усе це добро і підібралося до стіни сусіднього будинку на вулиці Парковій. Пожежники встигли загасити його буквально в останній момент.

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

На Рівненщині відбулися змагання з пожежно-прикладного спорту серед підрозділів теруправління МНС, у яких змагалися 23 команди, а запрошені вогнеборці з сусідніх Волинської, Житомирської і Тернопільської областей провели майстер-класи.

Фото Дмитра МЕЛЬНИКА.

ОГОЛОШЕННЯ

Інформація про проведення аукціону з продажу майна ТОВ "Український промисловий банк" (код ЄДРПОУ 19357325)

Лот 1. Автомат для упаковки грошей УНА 0001-03, 2007 р.в. Початкова ціна: 5598,00 грн.

Лот 2. Автоматичний детектор валют PRO-310 A Multi, 2007 р.в. Початкова ціна: 1185,60 грн.

Лот 3. Алюмін.конструкція 18,66 кв.м., підвіконня 700*1200, сітка 5 кв.м., 2008 р.в. Початкова ціна: 5917,20 грн.

Лот 4. Алюмінієві перегородки банк. установи, 2006 р.в. Початкова ціна: 205712,40 грн.

Лот 5. Бензогенератор FIRMAN SPG 2500 (2.2 кВт, ручний запуск), 2006 р.в. Початкова ціна: 2406,00 грн..

Лот 6. Візок банківський, 2008 р.в. Початкова ціна: 1814,40 грн..

Лоти 7 - 8. Вакуумний пакувальник банкнот Vama (BP 1 Slow та BP 2), 2 шт., 2007 р.в. Початкові ціни: 6418,80 та 6818,40 грн.

Лот 9. Відеосервер 16-кан. KMS8800X до с-ми відеоспостереження, 2007 р.в. Початкова ціна: 2914,80 грн..

Лоти 10 - 13. Рухомо-модульна конструкція (трьохсекційна), 4 шт., 2008 р.в. Початкові ціни: 2323,20 грн. (за одиницю).

Лоти 14 - 18. Депозитні стійки (в асортименті), 2004-2008 р.в. Початкові ціни: від 1881,60 до 8059,20 грн. (за одиницю).

Лоти 19 - 43. Детектори валют (різні), 25 шт., 2008 р.в. Початкові ціни: від 1059,60 до 1849,20 грн. (за одиницю).

Лот 44. Диван "Міраж" (в комплекті, червоний), 2008 р.в. Початкова ціна: 3476,40 грн..

Лоти 45 - 49. Дооборуд. вх. групи (фасад), опер. зал, касс. вузол, офісні прим. (різні), 5 компл., 2004, 2009 р.в. Початкові ціни: від 436,80 до 1994,40 грн. (за одиницю).

Лот 50. Екранована збірно - розбірна кабіна, 2006 р.в. Початкова ціна: 19454,40 грн..

Лот 51. Електростанція EP 12000, 2006 р.в. Початкова ціна: 9631,20 грн..

Лот 52. Ембосер Matica Z 10, 2004 р.в. Початкова ціна: 40513,20 грн..

Лоти 53 - 62. Касові кабіни, вузли (в асортименті), 10 шт., 2007 - 2008 р.в. Початкові ціни: від 2542,80 до 24232,80 грн. (за одиницю).

Лоти 63 - 65. Комутатори (в асортименті), 3 шт., 2007 - 2008 р.в. Початкові ціни: від 1482,00 до 2730,00 грн. (за одиницю).

Лоти 66 - 103. Кондиціонери (в асортименті), 38 шт., 2006 - 2008 р.в. Початкові ціни: від 1575,60 до 5415,60 грн. (за одиницю).

Лот 104. Копійкорахувальна машина, 2008 р.в. Початкова ціна: 2346,00 грн..

Лоти 105 - 108. Копіювальний апарат Konica Minolta, 4 шт., 2008 р.в. Початкові ціни: від 2599,20 до 5920,80 грн.

Лот 109. Котел ЭКО-М настінний 15 кВт 380В, 2008 р.в. Початкова ціна: 4585,20 грн..

Лоти 110 - 114. Лічильник банкнот Laurel J700, 5 шт., 2008 р.в. Початкові ціни: від 1429,20 до 2241,60 грн. (за одиницю).

Лоти 115 - 123. Лічильник банкнот Magner 150 Digital, 9 шт., 2008 р.в. Початкові ціни: від 12694,80 до 18082,80 грн. (за одиницю).

Лот 124. Міжкімнатні перегородки, 2007 р.в. Початкова ціна: 8266,80 грн..

Лоти 125 - 136. АТС та МініАТС (в асортименті), 12 шт., 2005 - 2008 р.в. Початкові ціни: від 552,00 до 22246,80 грн. (за одиницю).

Лоти 137 - 138. Мобільні кондиціонери (AP10HR4F/7 та C&Y CH-M09UM (0922)), 2 шт., 2008, 2009 р.в. Початкові ціни: 1434,00 та 2137,20 грн.

Лоти 139 - 140. Монетолічильні машини (CS -100A та CS-95A), 2 шт., 2008 р.в. Початкові ціни: 2290,80 та 1959,60 грн.

Лот 141. Мультимедіа проектор, 2008 р.в. Початкова ціна: 1396,80 грн..

Лоти 142 - 144. Охоронно-пожежні сигналізації (різні), 3 компл., 2007 - 2008 р.в. Початкові ціни: від 8100,00 до 19795,20 грн. (за одиницю).

Лоти 145 - 146. Перегородки алюм. (2,6*2,8 та 3,53*2,8), 2 шт., 2007 р.в. Початкові ціни: 1711,20 та 2132,40 грн.

Лоти 147 - 152. Півавтомат упаковки грошей УНА-001-03, 6 шт., 2006 - 2008 р.в. Початкові ціни: від 3801,60 до 6697,20 грн. (за одиницю).

Лот 153. Робочий стіл касира, 2008 р.в. Початкова ціна: 1543,20 грн..

Лоти 154 - 230. Лічильник банкнот "Банкнота 1КУ", 77 шт., 2007 - 2008 р.в. Початкові ціни: від 1377,60 до 4736,40 грн. (за одиницю).

Лоти 231 - 242. Рухомо-модульна конструкція, 12 шт., 2006 - 2008 р.в. Початкові ціни: від 1146,00 до 1718,40 грн. (за одиницю).

Лоти 243 - 244. Сітка-решітка, 2 шт., 2009 р.в. Початкові ціни: 2449,20 та 4438,80 грн.

Лоти 245 - 291. Сейфи (різні), 47 шт., 2005 - 2008 р.в. Початкові ціни: від 1712,40 до 40909,20 грн. (за одиницю).

Лот 292. Сітьове обладнання (ЛВС), 2008 р.в. Початкова ціна: 5168,40 грн..

Лоти 293 - 307. Системи вентиляції, відеоспостереження, відеонагляду, газового опалення, кондиціонування, ОПС, пожежної сигналізації банківських установ (різні), 15 компл., 2006 - 2008 р.в. Початкові ціни: від 2259,60 до 66469,20 грн. (за одиницю).

Лоти 308 - 310. СКС локальної інформаційної мережі (різні), 3 компл., 2007 - 2008 р.в. Початкові ціни: від 2258,40 до 17588,40 грн. (за одиницю).

Лоти 311 - 313. Спліт-кондиціонери (різні), 3 компл., 2007 - 2008 р.в. Початкові ціни: від 1603,20 до 2852,40 грн. (за одиницю).

Лоти 314 - 318. Стійки (різні), 5 компл., 2006 - 2008 р.в. Початкові ціни: від 3438,00 до 41757,60 грн. (за одиницю).

Лоти 319 - 321. Стіл спеціальний, 3 шт. (5, 8 та 10 м.), 2005 р.в. Початкові ціни: від 2353,20 до 3854,40 грн. (за одиницю).

Лоти 322 - 323. Стінка, 2 шт., 2007, 2008 р.в. Початкові ціни: 2248,80 та 1642,80 грн.

Лоти 324 - 329. Стійки депозитні, операційні, секретаря, 6 шт., 2005 - 2009 р.в. Початкові ціни: від 1555,20 до 6926,40 грн. (за одиницю).

Лоти 330 - 334. Столи (різні), 5 шт., 2003 р.в. Початкові ціни: від 1300,80 до 1618,80 грн. (за одиницю).

Лот 335. Структурована комп'ютерна мережа філії, 2007 р.в. Початкова ціна: 29388,00 грн..

Лоти 336 - 337. Теплові завіси (Mini 800 new та KEH-43 RC), 2 шт., 2007 р.в. Початкові ціни: 1593,60 та 1964,40 грн.

Лот 338. Термопринтер Matika, 2002 р.в. Початкова ціна: 1680,00 грн..

Лот 339. Тумба L400, 2008 р.в. Початкова ціна: 2034,00 грн..

Лоти 340 - 347. Упаковочная машина УПА-001-03, 8 шт., 2006 - 2008 р.в. Початкові ціни: від 1962,00 до 4863,60 грн. (за одиницю).

Лот 348. Устройство вузла д/системи опалення філії, 2005 р.в. Початкова ціна: 2728,80 грн..

Лот 349. Формувач пачки VAMA Press, 2007 р.в. Початкова ціна: 1515,60 грн..

Лоти 350 - 353. Шафа C200, 4 шт., 2009 р.в. Початкова ціна: 1832,40 грн. (за одиницю).

Лоти 354 - 357. Шафи різні, 4 шт., 2007 - 2008 р.в. Початкові ціни: від 2097,60 до3026,40 грн. (за одиницю).

Ціни вказані з урахуванням ПДВ 20 %.

Місцезнаходження майна: м. Київ та регіони.

Додаткова інформація щодо майна, його огляду та початкової ціни за позиціями за тел. 537-47-06.

Фізична чи юридична особа, що виявила бажання зареєструватись як учасник аукціону сплачує реєстраційний внесок у сумі 17,00 (сімнадцять гривень 00 коп.) та гарантійний внесок (10 % від початкової вартості майна) на розрахунковий рахунок № 26000000150506 у ВАТ "СЕБ Банк", МФО 300175, ЄДРПОУ 02030198, одержувач: ТБ "Київська універсальна біржа".

Кінцевий термін прийняття заяв та внесків для участі в аукціоні - 21 серпня 2012 р.

Час та місце проведення аукціону: 12-00, 22 серпня 2012 року за адресою: м. Київ, Залізничне шосе, 57, 5 поверх, Київська універсальна біржа.

Місцезнаходження та контактний телефон аукціонного комітету: м. Київ, Залізничне шосе, 57, тел. 285-33-38.

Ухвалою Господарського суду Черкаської обл. (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) від 11.07.2012 року порушено провадження у справі № 05/5026/1035/2012 про банкрутство публічного акціонерного товариства "Еталон" код ЄДРПОУ: 14214408, адреса: 20300, вул. Старицького, 5, м. Умань, Черкаської обл. Розпорядником майна ПАТ "Еталон" призначено арбітражного керуючого Левченка Василя Миколайовича (ліц. серії АВ № 470315 від 24.03.2010р.), зареєстрований за адресою: 18028, м. Черкаси, пров. Транспортний, 19. Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації даного оголошення.

Про зміни в умовах надання послуги "Голосовий SMS"

ТОВ "Астеліт", що надає послуги рухомого (мобільного) зв'язку під торговою маркою life:), повідомляє про зміни умов надання послуги "Голосовий SMS".

З 16.08.2012 вартість відправлення одного Голосового SMS буде змінена і вона становитиме 0,59 грн. за кожні 30 секунд відправленого повідомлення; вартість пересилання одного Голосового SMS становитиме 0,59 грн. Тарифи наведено у гривнях з урахуванням ПДВ. Додатково утримується збір до Пенсійного фонду у розмірі 7,5% з вартості послуги без урахування ПДВ.

Детальні умови про тарифікацію можна знайти на сайті www.life.ua.

Ліцензія НКРЗ АБ № 222715 від 17.11.2005 р. ТОВ "Астеліт", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А".

ТБ "Центральна Українська Біржа" і ліквідатор ДП Управління з профілактики, тушінню породних відвалів та рекультивації земель ДХК "Жовтеньвугілля" повідомляють про проведення аукціону.

На аукціон виставляються:

ЛОТ № 1 Комплекс будівель і споруд за адресою Донецька обл., м. Кіровське, вул. Леніна, 1 а - 117800,00 грн

Аукціон відбудеться через 30 днів з дня публікації оголошення - 10.09.2012 р. об 11.00 годині за адресою: м. Донецьк, пр. Міра, 2/24

Заявки приймаються ТБ "Центральна Українська Біржа" за адресою: ***м. Донецьк, пр. Міра,2, оф.24 з 10. 00 до 16.00***, тел: 050-102-84-92. Прийом заявок припиняється 07.09.2012 р. о 12.00.

Гарантійний внесок 10% від початкової ціни та реєстраційний збір - 17, 00 грн. перераховуються на ТБ "Центральна Українська Біржа", ЄДРПОУ 36272382, п/р 26002217460601 у АКІБ "УКРСИББАНК", МФО 351005.

З характеристикою майна та оглянути його можна за місцем знаходження - тел. 099-038-30-88

ТОВ "КИЇВСЬКЕ ОБЛАСНЕ ПАЛИВНЕ ПІДПРИЄМСТВО", ід. код 36924970, місцезнаходження: 01042, м. Київ, вул. Саперне поле, буд, 5 , повідомляє про зменшення статутного капіталу з 200 000 грн. до 100 000 грн.

Доповнення до оголошення про продаж на аукціоні майна (автомобілів) **ТОВ "Український промисловий банк"** ("Голос України" № 142 (5392) від 04.08.12):

Умови продажу: Остаточна передача майна переможцю аукціону здійснюється лише після повної сплати грошових коштів за придбане майно. Гарантійний внесок переможця аукціону зараховується у рахунок плати за придбане майно.

Крім вартості придбаного на аукціоні майна Переможець аукціону сплачує:

- усі витрати по переоформленню права власності на придбане майно;

- винагороду організатора аукціону у розмірі 2 % від кінцевої ціни продажу (у т.ч. ПДВ) на розрахунковий рахунок ТБ "Київська універсальна біржа" № 26000000150506 у ВАТ "СЕБ Банк", МФО 300175, ЄДРПОУ 02030198.

Тел. для довідок.: 285-33-38.

Інформація про проведення повторного аукціону з продажу майна ТОВ "Український промисловий банк" (код ЄДРПОУ 19357325)

Лот 1. Автомобіль KIA Magentis, 2004 р.в., шасі № KNEGD222245370748, транз. № 11ЕВ0200. Початкова ціна: 39 168,00 грн., у т.ч. ПДВ.

Місцезнаходження майна: м. Київ.

Додаткова інформація щодо майна, його огляду за тел. 537-47-06.

Умови продажу: Остаточна передача майна переможцю аукціону здійснюється лише після повної сплати грошових коштів за придбане майно. Гарантійний внесок переможця аукціону зараховується у рахунок плати за придбане майно.

Крім вартості придбаного на аукціоні майна Переможець аукціону сплачує:

- усі витрати по переоформленню права власності за придбане майно;

- винагороду організатора аукціону у розмірі 2 % від кінцевої ціни продажу (у т.ч. ПДВ) на розрахунковий рахунок ТБ "Київська універсальна біржа" № 26000000150506 у ВАТ "СЕБ Банк", МФО 300175, ЄДРПОУ 02030198.

Фізична чи юридична особа, що виявила бажання зареєструватись як учасник аукціону сплачує реєстраційний внесок у сумі 17,00 (сімнадцять гривень 00 коп.) та гарантійний внесок (10 % від початкової вартості майна) на розрахунковий рахунок № 26000000150506 у ВАТ "СЕБ Банк", МФО 300175, ЄДРПОУ 02030198, одержувач: ТБ "Київська універсальна біржа".

Кінцевий термін прийняття заяв та внесків для участі в аукціоні - 21 серпня 2012 р.

Час та місце проведення аукціону: 11-00, 22 серпня 2012 року за адресою: м. Київ, Залізничне шосе, 57, 5 поверх, Київська універсальна біржа.

Місцезнаходження та контактний телефон аукціонного комітету: м. Київ, Залізничне шосе, 57, тел. 285-33-38.

Ліквідатор ВАТ Банку "БІГ Енергія" повідомляє про продаж на аукціоні активів (майна) банку, що належать ВАТ Банк "БІГ Енергія" на праві власності та розташовані за адресою: Миколаївська область, місто Южноукраїнськ, вулиця Енергобудівників, будинок 5.

Лот №1 Нежиле приміщення, вбудовано-прибудована будівля банку "БІГ Енергія", розташоване за адресою: Миколаївська область, місто Южноукраїнськ, вулиця Енергобудівників, будинок 5, загальною площею 887,4 кв.м.

Початкова ціна - 1 228 780 грн. 00 коп. без урахування ПДВ.

Істотні умови продажу:

- проведення розрахунків у національній валюті України (в безготівковій або готівковій формі оплати) виключно грошовими коштами в день укладання договору купівлі-продажу;

- фактичне передавання майна покупцю здійснюється після повної оплати грошових коштів покупцем-переможцем аукціону за майно на накопичувальний рахунок ліквідатора або в касу ВАТ Банк "БІГ Енергія".

Аукціон відбудеться **23 серпня 2012 року** об 11:00 за адресою: м. Київ, пр-т. А. Глушкова, 1, УУТБ (павільйон № 6). Кінцевий термін прийняття заяв для участі у аукціоні - за 3 дні до початку аукціону, організатор аукціону УУТБ та БК№12 ПП "МАРВА".

Гарантійний внесок складає 10% від початкової ціни лоту і вноситься на р/р 260083010794 в ПАТ КБ "Актив-Банк" м. Київ, МФО 300852, код ЄДРПОУ 33778197, ПП "МАРВА".

Реєстраційний внесок складає 51,00 грн. з ПДВ і вноситься на рахунок УУТБ № 26007799973595 в ПАТКБ "Правекс-банк" в м. Києві, МФО 380838, ЄДРПОУ 16470831.

З питань ознайомлення з майном та за більш докладною інформацією звертатись за тел.: (044) 596-93-24.

Ліквідатор товариства з обмеженою відповідальністю "Керамікбудсервіс" (вул. Промислова, буд. 82, с. Загвіздя, Тисменицький район, Івано-Франківська обл., 77450) та товарна біржа "Кримська регіональна біржа" повідомляють про проведення аукціону з продажу майна банкрута, а саме: Лот № 1 - обладнання, основні засоби (неліквіди), товарно-матеріальні цінності (неліквіди) за початковою вартістю 668 917,00 грн. з ПДВ. За додатковою інформацією звертатись до організатора аукціону за тел..: (050) 3336040, або за адресою банкрута. Гарантійний внесок у розмірі 1% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17 грн. перераховуються на п/р 265040346201 в Філії КРУ банку "Фінанси та Кредит", м. Сімферополь, МФО 384889, код ЄДРПОУ 34416864. Для участі у аукціоні необхідно надати письмову заявку за адресою банкрута на протязі 5 днів з дати публікації цього оголошення. Аукціон відбудеться на 7 день із дня публікації цього оголошення о 12=00 за адресою банкрута.

Постановою Господарського суду Київської області від 16 липня 2012 року у справі №Б8/006-12 за заявою Товариства з обмеженою відповідальністю "ПРОМБУД-ТЕХНОЛОГІЯ" (ЄДРПОУ 23415152, 83003, м. Донецьк, пр. Ілліча, 93) визнано Товариство з обмеженою відповідальністю "БРИЗ" (ЄДРПОУ 31605764, р/р №26002010109460 у ПАТ "КБ "Преміум", МФО 395555, 08132, Київська обл., Києво- Святошинський район, м. Вишневе, вул. Київська, 4) банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шарого Андрія Миколайовича (ліцензія серія АВ №456340 від 29.01.2009р., ідентифікаційний номер 3086102554).

Заяви з кредиторськими вимогами до банкрута направляються до Господарського суду Київської області (ЄДРПОУ 03499945, 01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) та арбітражному керуючому Шарому Андрію Миколайовичу (83102, м. Донецьк, проспект Ленінський, 7, кв. 32) у місячний строк з дня опублікування оголошення.

ПОСИДЕНЬКИ

№ 144 (5394) СЕРЕДА, 8 СЕРПНЯ 2012

Сьогодні в Україні — мінлива хмарність, місцями короткочасний дощ, гроза. Вітер північний, північно-західний, 5—10 м/с, вночі місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі — 15—20 градусів тепла, у західних областях — 11—16, на узбережжі морів до 25-ти. Вдень — 24—29 градусів, на Закарпатті — до 30, на півдні 32—37 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 8 СЕРПНЯ

1786. Француз Мішель Паккар першим підкорив найвищу вершину Європи — Монблан. **1945.** Радянський Союз розірвав пакт про ненапад з Японією і оголосив їй війну. **1948.** Народилася льотчик-космонавт СРСР Світлана Савицька. **1949.** У Страсбурзі (Франція) відбулася перша сесія Ради Європи. **1969.** Вперше і востаннє Кубок СРСР із футболу виграла команда не вищої ліги — львівські «Карпати». **1991.** Помер льотчик-винищувач, тричі Герой Радянського Союзу Іван Кожедуб. **2008.** Голова держради КНР Ху Цзіньтао відкрив XXIX Олімпійські ігри в Пекіні.

ДИВОВИЖНА ФАУНА

Лелека охороняє, голоси вірші надиктовують

Євгенія Киркевич із села Сварицевичі Дубровицького району на Рівненщині належить до тих співбесідників, які зацікавлюють з першого слова: щира, відверта, мудра, бо не з книжок навчена. Та й розмовляє добірною українською мовою.

— А хочете лелеку ручного побачити? — спитала.

— Чому ручний?

— У мене вдома живе. Його з гнізда викинули. Мабуть, не мав сили крила розкрити, як викидали, бо ніжки вивихнув. Маззю із живокосту довго їх змащувала. А може, щоб вигодувати двох інших лелечат, батьки й викинули. Серце розривалося від жалю, забрала додому. Тепер Тимошка (так я його назвала) за господаря у мене по обійстю походжає.

Прийшли. Вибіг лелека, видно, що ще не зовсім здоровий. Побачив сторонніх — сичить, як гусак, клекоче — свариться. Не довіряє чужим, бо навіть свої, рідні, викинули на погибель... А потім до господині підступив, крильце підняв, те, що до неї ближче.

— Це на руки хоче, — посміхається Євгенія Петрівна і бере Тимошка на руки **(на знімку).**

Він широко розкинув крила. Одне поклав своїй рятувальниці на плече — наче обійняв... Час годувати хворого. Виносить господиня мойву, та пташка бере їжу з рук неохоче. Пішла за вареними яйцями... Любить м'ясо, та на кожен день його не настачишся.

— Питаєте, як живемо? — відгукується Євгенія Петрівна. — Їжі маємо вдосталь, бо працюємо багато: сіємо зернові, садимо багато полів, коника тримаємо, свиней. Воно, можливо, шкура вичинки не варта, бо великі затрати на трактор, на комбайн, але й на одну пенсію не проживеш. А хочеться ще й дітям допомогти. Збираємо ягоди, гриби. Люди у нас — трудяги... От тільки в державі до села руки не доходять. На самовиживанні.

Сором'язливо зізналась, що у 47 років почала складати вірші, зовсім несподівано для себе. Євгенія Петрівна їх не записує, але по пам'яті знає всі.

Закінчила колись восьмирічку, та вчитися далі не змогла: не такі статки мали батьки, щоб про освіту дітей думати. Тож пішла в колгосп. Легкого хліба не шукала ніколи, працювала дояркою, у льонарській ланці.

— Не знаю, що зі мною: ніби сила якась змушує складати вірші, іноді чую голоси, що диктують їх...

Оксана СЛОБОДЗЯН, Олександра ЮРКОВА.

Фото Оксани СЛОБОДЗЯН.

Привидів боятися не треба

НІЧНИЙ СЕАНС

Пригадую, на Закарпатті, неподалік Сваляви, показували мені ошатний двоповерховий будинок, який продавали за сміховинну ціну. Усі місцеві знали: там живуть привиди, тому ніхто його не купував. А приїжджі, поживши місяць-другий, поспішали перепродати.

І ще про привиди. Якось під час відрядження до Микулинців познайомили мене зі старенькою жінкою, яка все життя прожила неподалік тутешнього замку. Точніше — в мурах, призначених для прислуги. Там жили її батьки, там народилася вона. Часто вночі їй вижалася молода красива пані в білому. Ще мама їй розповідала, що донька графа через нерозділене кохання кинулася із замкової вежі і загинула. І ось вже кілька століть блукає мурами. Дивно, але страху вона не нагаляла. Більше того — завжди попереджала про небезпеку когось із членів родини. «Я вже зауважила, що як тільки з'являється пані в білому, треба бути обачною, — розповідала остання берегиня замку. — Вона попереджала про смерть чоловіка, про автокатастрофу, в якій загинув син. Це вже тепер я аналізую. Привидів боятися не треба, зла вони не скоять, хіба що попередять про нього».

Якось їхала поїздом з Києва до Тернополя. Дорога не з близьких, тож встигла наговоритись з попутницею Вірою. Ось яку історію вона розповіла. Коли її донька вийшла заміж, усім стало тісно у двокімнатній «хрущовці»: було їх четверо дорослих і маленький онук. Вирішили вони з чоловіком купити хату у передмісті. Але ціни «кусалися», тож їхня мрія все далі відсувалася від Тернополя. Про те, що вони шукають будиночок, знали співробітники, знайомі, родичі. Віра й не пригадує, хто саме порадив їй поїхати подивитися обійстя у селі за 30 кілометрів від обласного центру. Будиночок сподобався і їй, і чоловікові. Не новий, але акуратний, з мансардою і великою верандою. Їздили вони в будинок після роботи, а пізно ввечері поверталися до Тернополя.

Одного дня на роботі в чоловіка був аврал, тож Віра сама поїхала маршруткою. Залишалося ще побілити у двох кімнатах. За роботою жінка не зчулася, коли настала північ. Вирішила заночувати. Підкачала надувний матрац, постелила постіль і втомлена швидко заснула. Прокинулася від чийогось погляду. Повновидий місяць освітлював постать юнака у білому. Він благально дивився на Віру, ніби хотів щось сказати. Жінка оніміла: не могла ані крикнути, ані поворухнутися. Ледь дочекалася ранку і першою маршруткою виїхала з села. Увечері розповіла про пригоду своїм. Ті лише покепкували, мовляв, уві сні що тільки не привидиться. Вона не сперечалася, але більше сама в хаті не ночувала.

Коли вони переїхали остаточно, юнак з'являвся мало не щоночі. Вже й чоловік почав нервуватися. Вирішили освятити дім. На якийсь час стало спокійно, а потім видіння знову з'являлося. Віра каялася, що, перш ніж купити будинок, не розпитала про нього. Згадала дивні погляди сусідів, які хотіли її про щось запитати, але не наважувалися. Вирішили продати дім, але покупців не було.

Якось у сільській крамниці Віра зустріла колишню вчительку. Та делікатно почала розпитувати, як їй живеться на новому місці. Віра не зчулася, як розповіла їй про нічного гостя. А вчителька повідала, що живуть вони в будинку греко-католицького священика. За те, що не хотів перейти в іншу віру, його вислали до Сибіру, звідки він вже не повернувся. Його дружина померла ще до війни. Двоє синів священика вчилися у Львові в університеті. Старший, Мирон, пішов в УПА, з часом потягнув за собою меншого Назара, хоч хлопець опирався. Він писав вірші, музику і зовсім не хотів воювати. Мирон загинув у бою, і батько ще встиг його поховати, а менший пропав безвісти. Священикова хата переходила з рук у руки, проте довго там ніхто не затримувався.

У неділю Віра поїхала розповісти про все отцю Ярославу. Він порадив відслужити панахиду. Припустив, що тіло юнака не відспіване, тому душа не має спокою. Жінка замовила службу в місцевому храмі, запросила сусідів, а ті — ще когось. Людей зібралося чимало. Після служби Віра з чоловіком запросили всіх пом'янути раба Божого Назара. Вночі юнак ще раз з'явився перед ними, але вираз обличчя був не благальним, а світився вдячністю. То був останній раз, коли привид навідався до рідного дому.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Жертва кооперації

А ЩЕ БУВ ВИПАДОК

Той, хто знайомий із системою роботи споживчої кооперації за радянських часів, знає, яким чином поповнювалися прилавки колгоспних магазинів. Представник райспоживспілки з мішком грошей (у повному розумінні) разом з водієм вантажівки об'їжджав навколишні села і скуповував у селян продукцію з їхнього господарства.

Кур'єр мав бути людиною ощадливою, вміти торгуватися і брати лише доброякісні продукти. Усіма такими навичками володів Марк Семенович Броншпіц (ім'я та прізвище змінено) — заготівник одного з районних споживчих товариств. Він був неперевершеним знавцем своєї справи, мав великий досвід, за що його дуже цінувало керівництво і довіряло будь-які гроші.

Цей випадок стався з ним ще у 70-ті роки минулого століття. Треба сказати, що не менш надійною людиною мав бути і водій машини, з яким їде кур'єр. Таким був Григорій Іващенко, з яким Броншпіц проїхав не одну тисячу кілометрів. Та якось сталася біда: водій зламав ногу, і на роботу взяли молодого шофера Василя Кислого. Хлопець був завзятий до роботи, тож керівництво РСТ, не вагаючись, довірило йому везти Броншпіца на чергову заготівлю.

Марк Семенович міцно тримав у руках великий старий обшарпаний портфель з грошима. Він ніколи нікому не довіряв його, навіть якщо там залишався хоча б один карбованець.

Василь один за одним «травив» анекдоти і сам з них голосно сміявся. Раптом кур'єру захотілося, пробачте, «до вітру». Не випускаючи з рук портфель, він побіг у кукурудзу. Василь у цей час вирішив пожартувати. Він узяв палку, почав бити нею по кузову машини та горланити: «Не чіпайте мене, у мене нічого немає! Пустіть!»

У бідного Марка Семеновича від того ґвалту ледь серце не перестало битися. «Бандити!» — майнула у старого думка. Підхопивши однією рукою незастебнуті штани, другою ще дужче притиснувши до себе портфель, кур'єр мить роздумував, куди бігти. «Рятувати Василя — втратити гроші. Рятувати гроші... А раптом бандити хлопця вб'ють? Та дідько з тими грошима! Людина дорожча!» — Броншпіц рішуче попрямував «на вихід» з кукурудзи. Василь уже не кричав, і Марк Семенович втратив орієнтир. Він кидався врізнобіч, але ніяк не міг вибратися з кукурудзяних хащів. У розпачі старий сів на землю і... заплакав.

Тим часом, чекаючи, що ось-ось з кукурудзи вискочить Броншпіц і вони удвох посміються з його жарту, Василь сів у кабіну. Але кур'єра не було. Водій почав його гукати, та у відповідь — тиша. Хлопець запанікував, а коли минула година, то й взагалі перелякався. Вже сутеніло, коли Кислий, не дочекавшись Марка Семеновича, повернув до райцентру. Він із жахом уявляв, що на нього чекатиме, якщо кур'єр пропав. Василь розумів, що й без того йому буде непереливки, та хай йому грець, аби тільки старий був живий.

Але Броншпіца в правлінні не було. Голова ледь не вбив нещасного водія, коли той йому все розповів. Негайно підняли тривогу і кинулися на пошуки кур'єра.

Марка Семеновича знайшли аж вранці. Накрившись штаньми, він, посміхаючи уві сні, міцно спав, підклавши під голову старий обшарпаний портфель з грошима...

Світлана КОСТЕНКО.

Кіровоград.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

На Посиденьках побували Людмила ОПАНАСЕНКО та Анастасія КОВАЛЬЧУК (mila@golos.com.ua).

Над номером працювали: Наталія ЯРЕМЕНКО, Дмитро ПОТАПЕНКО, Олександр ПЕКНИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
- (Р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 25541

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

